

Поранений
ковельчанин
втягнув із поля бою
іншого пораненого
побратима

Повернувся
з полону
без ноги і з
простреленими
легенями

Подарунок
дачникам –
Посівний
календар
на 2025 рік

№ 3 (16 901)

ВОЛИНЬ

Середа, 22 січня 2025 року

volyn.com.ua   t.me/Volyn_ZMI   facebook.com/Volyn.ZMI   Нас читають із 1939 року!   Ціна Договорна

Солдати Перемоги

«Я – вже вдома, а думки мої – про тих хлопців, які залишилися служити на передовій»

Фото з архіву Василя ЯНУЛЯ.

Із друзями дитинства, колегами по роботі і з нинішніми товаришами Василь Януль відзначив свій ювілей та «дембель».

Василь Януль возив на позиції і пальне та боєкомплект.

У документі, виданому військкоматом Василеві Янулю, котрий мешкає в селищі Цумань на Ківерцівщині, зазначено, що на війні він був два роки, дев'ять місяців і три дні. Його «дембель» збігся, а, швидше всього, пов'язаний із тим, що 1-го січня Василю Олександровичу виповнилося 60 років

Продовження розповіді про захисника – на с. 8

Болить!

Максима називали відкритим, щирим і сповненим любові до життя юнаком.

Максим Давицюк прожив із чужим серцем лише три роки

У 2021-му він став першим підлітком в Україні, якому здійснили трансплантацію найважливішого органа від дорослої, 54-літньої людини

Про невимовну втрату – на с. 7

У всіх на вустах

Трамп не згадав у своїй інавгураційній промові про Україну

Не вимовив слова «Україна» і путін, – тепер він називає нашу державу «цей регіон»

Василь УЛІЦЬКИЙ

Про російську агресію під час виступу Дональд Трамп заявив лише непрямо. «Ми вимірюватимемо наш успіх не лише за битвами, які ми виграємо, але й за війнами, які ми закінчимо, і, можливо, найважливіше – за війнами, в яких ми ніколи не братимемо участі», – сказав Трамп, який 20 січня склав присягу, як новообраний президент США.

І ніяких вам обіцянок з боку лідера найпотужнішої держави планети домогтися відновлення міжнародного правопорядку, засудити і покарати агресора, не кажучи вже про обіцянки ще більше тиснути на росію, ще більше дати зброї Україні, як державі, на яку напали.

Закінчення – на с. 2

«І ніяких вам обіцянок з боку лідера найпотужнішої держави планети засудити і покарати агресора.»

Фотоколаж із сайту equiti-me.com.

Права рука 78-річного Дональда Трампа – 40-літній віцепрезидент США Джей Ді Вейс – ще під час виборчих баталій заявляв, що Україна має відмовитися від частини територій і назавжди забути про вступ до НАТО

Пулс тижня

Нічна стрілянина по автомобілю в Луцьку

На лінію «102» зателефонував 28-річний лучанин та повідомив, що двоє нетверезих чоловіків здійснили декілька пострілів із пістолета по автомобілю «Volkswagen», у якому він знаходився

Соломія МУЗИЧКО

Транспортний засіб зазнав механічних пошкоджень, заявник не постраждав. Інцидент трапився на вулиці Банковій у Луцьку.

На місце пригоди оперативно прибули наряд управління патрульної поліції та слідчо-оперативна група. Патрульні затримали зловмисників. Зброю, пістолет травматичної дії, у них вилучили. Правопорушниками виявилися 26-річний лучанин, власник зброї, який здійснював постріли, та 19-річний житель Вінниці.

Нині вирішується питання про внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 296 Кримінального кодексу України. Йдеться про хуліганство. ■

Підірвав гранату у себе вдома

Трагедія сталася в селищі Заболоття на Ратнівщині

Любов ВОЛИНЮК

За фактом вибуху поліція проводить слідчі дії. Відомості внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань, всі обставини встановлюють.

Повідомлення про цей інцидент надійшло до поліції уночі.

Відомо, що через вибух гранати травмувалося двоє людей, їх забрали до медичного закладу.

На місці працювала слідчо-оперативна група поліції та встановлювала усі деталі.

Як розповіли очевидці, чоловік підірвав гранату в себе вдома. Внаслідок вибуху йому відірвало частину правої руки. Крім того, в чоловіка зламані кістки лівої руки, численні осколкові поранення ший, обличчя і лівого плеча. ■

Збройні сили України опустилися на 20-е місце у рейтингу найсильніших армій світу. Рік тому були на 18-му, позаторік – на 15-му.

Такі дані наводить міжнародна компанія Global Firepower, яка щорічно складає рейтинг країн світу. Перша десятка найкращих армій світу за версією Global Firepower нині виглядає так: 1. США. 2. Росія. 3. Китай. 4. Індія. 5. Південна Корея. 6. Велика Британія. 7. Франція. 8. Японія. 9. Туреччина. 10. Італія.

Україна в рейтингу опинилася на 20-му місці між Єгиптом (19) та Польщею (21). Загалом у списку 145 країн, на останньому місці – Бутан.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРОПШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Герой із сусідньої вулиці

Поранений ковельчанин витягнув із поля бою іншого пораненого побратима і отримав «Золотий хрест»

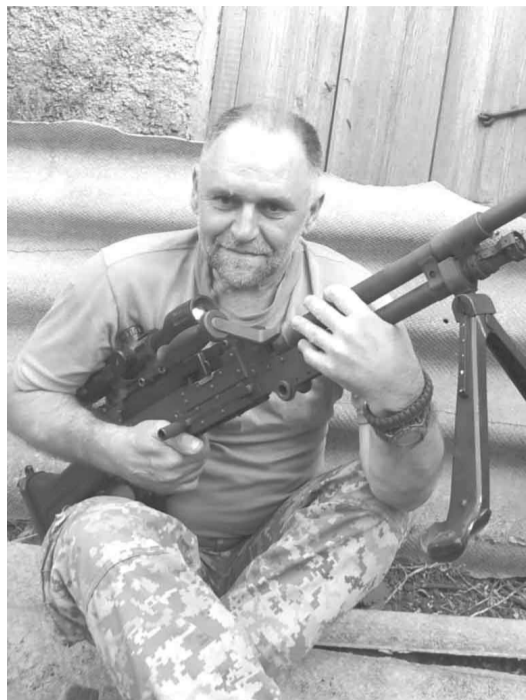
Поету, композитору і художнику Леоніду Бедруню високу нагороду вручив Головнокомандувач Збройних Сил України Олександр Сирський

Леся КВІТКА

52-річний Леонід Бедрунь – родом із села Велицьк Ковельського району. До повномасштабного вторгнення чоловік займався улюбленою справою – малював картини, писав пісні та виступав на різних сценах. Утім, війна все змінила...

У війську він служить із травня 2022 року. До військкомату пішов добровольцем й потрапив у 58-му окрему мотопіхотну бригаду імені гетьмана Івана Виговського. Два місяці перебував на лінії зіткнення на Донеччині.

«У травні 2024 року біля населеного пункту Урожайне Донецької області, коли виходив з оточення, отримав поранення, – розповів Леонід Бедрунь. – Попри це, пішов витягати з поля бою іншого бійця, який теж був «300-й». За це, мабуть, і отримав нагороду від головнокомандувача».

Як тільки почалося повномасштабне вторгнення, митець пішов до війська захищати Україну.

«Допомагали мені спогади про мій рідний дім, я згадував завжди концерти. Мені дзвонили. Переживали, підтримували, молилися...»

«Коли нас виводили звідти, там не було такої природи навіть, щоб малювати – просто акація, кущі ростуть, – пригадує митець. – Ідемо через

село, щоб ви розуміли, ні одної цілої будівлі немає, і біля хати – могили... Це – просто якесь пекло. Допомогали мені спогади про мій рідний дім, я згадував

завжди концерти. Мені дзвонили. Переживали, підтримували, молилися... Я один вижив. Ну, правда, – легке поранення, і контузія сильна була».

Після цього, каже захисник, почав погано бачити, тому зараз служить на Волині. «Золотий хрест» від Сирського, який отримав 15 січня, став для нього приємною несподіванкою. ■

У всіх на вустах

Трампа не згадав у своїй інавгураційній промові про Україну

Закінчення. Початок – на с. 1

Василь УЛИЦЬКИЙ

Дональд Трамп грозився колонізувати Марс, але не висловив чіткої позиції щодо найкращої війни, яка зараз триває на Землі. Його слова про закінчення воєн були більше схожі на умивання рук...

Проте Трампу навряд чи вдасться відсидітися, вдаючи, ніби Україна далеко і мало його стосується. Путін не дасть. Вже не дає. Диктатор скористався інавгурацією в США і ще раз заявив про свої захянки.

Путін привітав Трампа зі вступом на посаду і сказав, що Москва «відкрита для діалогу з новою адміністрацією США щодо українського конфлікту». За його словами, метою цих переговорів має бути «некоротке перемир'я, а довгостроковий мир на основі поваги законних інтересів усіх народів, які проживають у цьому регіоні». Бачите, він

Першу передвиборчу обіцянку: завершити війну в Україні за 24 години – Дональд Трамп уже не виконав.

сів усіх народів, які проживають у цьому регіоні». Бачите, він

всі чудово знаємо – це існування нас, українців. Знищення

ської адміністрації доведеться або покірно погодитися з Кремлем і грати «другим номером» під час переділу світу, або ж показати такі путину, де раки зимують. Невже такий самозакоханий чоловік, як Трамп – відступить? Побачимо.

«Знищення нашого народу – ось головна вимога російського фюрера, а не заморозка війни, яку раніше пропонували в команді Трампа.»

вже навіть не називає Україну Україною, бо в його уяві її не існує, а є якийсь «регіон» з якимись «народом»!

Путін також заявив, що головне – усунути «головну причину конфлікту». А яка це причина, ми

нашого народу – ось головна вимога російського фюрера, а не заморозка війни, яку раніше пропонували в команді Трампа. І путін свою вимогу капітуляції озвучив якраз в день триумфу Трампа! Новий американ-

ТИМ ЧАСОМ

Уже в ролі 47-го президента США в Овальному кабінеті, відповідаючи на запитання журналістів щодо російської війни в Україні, Дональд Трамп заявив, що «Зеленський хоче укласти домовленість». Він висловив сподівання, що Путін також має бути готовий до угоди, бо «він руйнує росію, не укладаючи угоду».

«Гадаю, росія має великі проблеми. Подивіться лише на інфляцію в росії... Я би сподівався, що він хоче укласти угоду», – додав президент США, наголосивши, що планує найближчим часом провести зустріч із російським президентом Путіним.

Новий глава Білого дому підтвердив, що намагається «якмога швидше» домогтися завершення війни росії в Україні і повторив своє твердження про те, що ця війна «ніколи не мала початися».

«Вона б не почалася, якби я був президентом», – наголосив Трамп свою передвиборчу тезу, забувши про обіцянку завершити війну за 24 години. ■

■ Незагойна рана

«Книга про коханого народилася з віри в його світлий погляд з неба»

Фото з архіву Тетяни Редчук.

Книгу про свого загиблого Героя Тетяна Редчук писала душею, спогадами друзів та власними віршованими посвятами.

На згадку про щемливу зустріч учасники презентації зробили зворушливу світлину.

Ця зима для жительки Горохова, вчительки Мар'янівського ліцею Луцького району Тетяни Редчук та її синопка Михайлика є особливю. Минулоріч у грудні молода вдова видала власним коштом (невеликим тиражем) та презентувала в Горохівській центральній бібліотеці, Волинській обласній бібліотеці для юнацтва книгу пам'яті про свого чоловіка, воїна АТО і повномасштабної війни, загиблого смертю хоробрих, Дмитра Редчука. Нині пані Тетяна шукає спонсорів, аби перевидати її, а виручені кошти передати для 118-ї окремої механізованої бригади, в рядах якої захищав Україну її чоловік. Сподіваємося, ця публікація допоможе воляниці здійснити шляхетний задум

розмові чоловік і дружина освідчувалися одне одному коротко, зате зрозуміло: «Михасик – то любов!», і в цьому зворушливому зізнанні кожна буква для молоді пари була зорею надії на зустріч, продовження щастя в мирній Україні, й певно – на сестричку їхнього Михайлика. Не сталося...

10 липня 2023 року солдат Дмитро Редчук загинув біля села П'ятихатки на Запоріжжі. Про долю цього військового та його сім'ю газета «Волинь» розпові-

тро ніколи не повернеться, а місцем їхнього з ним одкровення є його могила.

За кожним словом моєї співрозмовниці – воістину невіддільне часові, людям, ані війні бажання – дарувати своєму Герою проміння пам'яті. З цієї віри у світлий погляд Дмитра із Небес у жіночому серці й народилося бажання видати книгу на його честь. Творила її душею, оповідями найрідніших та власними зворушливими віршованими посвятами...

хто не відмовляв у допомозі. В школі був тихим, спокійним хлопцем, та ніхто не здогадувався, що в нього сталевий характер», – таким на презентаціях Дмитра Редчука згадували бойовий побратим Іван Маціук і сестра Дмитра – Світлана.

«Син із дитинства мріяв бути військовим. Молюся, щоб люди не забували його таким, як він був, – світлим і добрим», – згадує Наталія Редчук, мама захисника. «Таня не сидить, склавши руки, бо несе пам'ять про свого чоловіка. Це є важка морально робота», – дякувала дружині воїна дизайнерка й видавець книги Ольга Васюренко.

«У Мар'янівці шанують захисників. Підтримка ділом, добрим словом, завжди буде вагомою в горі», – сердечними були слова Євгенії Харків, вдови померлого воїна АТО – Михайла Харківа.

Данину вдячності Герою на презентаціях віддали молоді відвідувачі, а ще – вчителька Звиняченського ліцею, де навчався Дмитро – Тетяна Швейгер, членкині Об'єднання матерів і дружин захисників України у Волинській області Євгенія Харків, Катерина Ковалишин і Тамара Упорова.

– Пам'ятаймо, що кожен день ми живемо в борг, доки хтось віддає своє життя заради нашого спокою, – промовляє до всіх героїня цієї публікації. І додає: «Людське життя – коротке, а пам'ять – вічна. Бережімо її, бо наші рідні на святому Небі люблять нас так, як любили на землі». ■

«Дмитро ніколи не повернеться, а місцем їхнього з ним одкровення є його могила.»

дала в публікаціях «Я живу, бо в мене Михась – дуже схожий на тата-Героя» й «Почувши слово «тато», синочок Михасик Героя з Волині дивиться на Небо».

16 грудня, якби не війна, вони почувалися б найрадіснішими у світі в своєму домашньому раю: господареві виповнилося б 37, і в їхній світлиці було б свято. Та натомість пані Тетяна в траурному вбранні презентувала книгу на честь свого Дмитра, їхньої любові та вже нездійсненних мрій.

– Чи ж минає біль від втрати найріднішої людини? Наскільки віддаляє час спогади про Дмитра? – запитує у неї.

Та ж ні, як і тисячі інших українських вдів років війни з російською наволоччю, ця українка теж мовчазно довіку згадуватиме свої найгарніші подружні дні. Каже, що хіба що зрозумілішим стає прийняття: вже нічого не зміниш, Дми-

«КОЖЕН ДЕНЬ МИ ПРОЖИВАЄМО В БОРГ...»

Узявшись за видавничу справу, пані Тетяна й гадки не мала розділити світлинами роки «до» і «після» війни. Дмитро зумів її переконати, що їхня розлука – не надовго, що він, здобувши военний гарт в АТО, відчувається зрілим воїном. Навіть, телефонуючи з «нуля», старався бодай на кілька хвилин заспокоїти дружини планами про будні й свята після свого повернення.

Обоє дуже любили подорожувати й мріяли, що вже невдовзі покажуть своєму Михайлику ближнє та заокеанське зарубіжжя. А ще їм дуже подобалося фотографуватися разом. Й навіть на світлинах, зроблених під час коротких воєнних відпусток, ця пара виглядає найщасливішою в світі.

«Із Дмитром завше було впевнено й спокійно, він був одним із тих,

■ Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«ЧАС НАБЛИЖАЄ ПРИЙНЯТТЯ: ВЖЕ НИЧОГО НЕ ЗМІНИШ...»

Кохання Тетяни та Дмитра Редчуків було недовгим, але незабутнім. Вони одружилися й повінчалися воєнного березня 2022 року, а 13 листопада Дмитро Дмитрович мчав на крилах із передової на рідну Волинь, додому в Горохів, щоб пригорнути до грудей новонародженого первістка Михайлика. У кожній телефонній

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олег ГЕЛЕВИЧ – боєць із міста Нововолинська;

Василь КАЛІНЧИК – боєць із села Велимче, що на Ратнівщині;

Василь ХІЛЬЧУК – боєць із міста Каменя-Каширського;

Святослав ДМИТРУК – боєць із села Скобелка, що на Горохівщині;

Сергій БУБЕЛА – боєць із села Прип'ять, що на Шаччині;

Андрій СИМЧУК – боєць із села Штунь, що на Любомльщині;

Андрій ЧЕРНЯК – боєць із міста Луцька;

Сергій ХОМА – боєць із міста Нововолинська;

Артем ПЕТРОВСЬКИЙ – боєць із міста Луцька;

Сергій СТОЦЬКИЙ – боєць із села Вербка Ковельського району;

Анатолій СЕМЕНЮК – боєць із селища Маневичі;

Богдан БОРИСЮК – боєць із селища Маневичі;

Сергій КАЛИТЮК – боєць родом із села

Уховецьк Ковельського району (проживав із сім'єю в селі Ломачанка цього ж району);

Олег ГАЙДУКОВ – боєць із міста Луцька;

Андрій ФЕЩЕНКО – боєць із села Забороль Луцького району;

Олександр ЧИПЧЕРУК – боєць із села Бобли, що на Турійщині;

Олександр СУСЬ – боєць із міста Ковеля.

Погляд

Віталій ПОРТНИКОВ, публіцист, письменник, журналіст, блогер, член Українського ПЕН

Цькування Віталія Портникова – підготовка до замовного вбивства?

«Політичний оглядач і журналіст Віталій Портников відомий своєю проукраїнською позицією та тверезим і незаангажованим поглядом на події у світі. Кому вигідно здійснювати хвилю маніпуляцій і брехні проти відомого політолога?»

Це – уривок із тієї частини мого минулорічного інтерв'ю з Наталією Балюк (головна редакторка львівської газети «Високий замок», лауреатка публіцистичної премії імені Полікарпа Шафети 2021 року від газети «Волинь». – Ред.), яке зараз використовується московською і проросійською агентурою в нашій країні для мого цькування. Кожен, хто його прослухає, переконається, що в ньому не було й тіні бажання перекласти відповідальність за війну на частину населення, навпаки – наголошувалося, що у війні в демократичній державі кожен має бути поруч з іншим – цими словами ці міркування й завершилися.

Не менш дивує бажання приписати мені якийсь захист вигаданої «аристократії», яка нібито не має воювати. У цьому уривку я чітко кажу, що звичайні прості люди почали захищати свої країни після того, як відправили всю аристократію на гільйотину. І я впевнений, що в нашій країні – бо це демократична, а не середньовічна країна – ніякої аристократії немає і не може бути. А якщо хтось уникає виконання своїх громадянських зобов'язань корупційним шляхом – має відповідати. І немає ніякого значення, син це депутата чи робітника. Україна у всіх одна. Я знаю дітей депутатів, які воюють і знаю дітей далеких від влади людей, які втекли з країни. І ви всі також знаєте.

Відповідь на питання, для чого відбуваються всі ці інформаційні маніпуляції, для чого відшукуються й вкидаються фрази з моїх давніх розмов, для мене також є очевидно. Таким чином створюється розбрат у суспільстві, недовіра до людей, які намагаються правдиво говорити із суспільством, царює зневіра, ненависть і розпач. А все це – платформа для капітуляції, до якої поступово готують нас росія та її знову оптимістично налаштована агентура.

Ну й у моєму власному випадку мова йде про підготовку до звичайного вбивства, як це вже було з Іриною Фаріон. Тобто спочатку – атмосфера ненависті, погрози, потім – «випадкова людина», нерви якої є очевидно витримали. Все знайома. Фірмовий почерк фсб.

Але це не привід припинити роботу і не привід переставати говорити людям правду, навіть якщо смак цієї правди не буде солодким ще дуже й дуже довго. Зрештою, це ще й приклад. Не буде мене – будуть говорити правду інші. ■

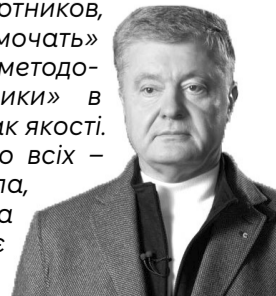
■ Прямая мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, лідер «Європейської Солідарності», про цькування журналіста Віталія Портникова:

«Що за часів феодального устрою, що в сучасній демократії – методи росіян не змінюються. Може, ми з Віталієм не завжди робимо спільні висновки, але я шаную і поважаю його думку, особливо зараз, коли в Україні виникли проблеми зі свободою слова.

Але, кажучи відверто, річ не в тому, хто, що як сказав. Росіяни вирвуть із контексту, перекрутять, збрешуть, напишуть цілі пропагандистські статті чи псевдонаукові роботи. Усе, щоб очорнити, розділити, вивернути відро помийв. Але історія все завжди розставить на свої місце...

Тому, Віталій Портников, вітаю! Якщо тебе «мочать» росіяни та їхні «методологічні послідовники» в Україні, то це – знак якості. І ще раз закликаю всіх – перевіряти джерела, бо інформаційна епоха часто межує з епохою фейків.

■ Прямая мова

«Так, Трамп може «порішати», але виключно виходячи зі своїх інтересів...»

Найскравіші за тиждень думки і цитати

Денис ПРОКОПЕНКО, полковник, командир бригади «Азов», найбільшою проблемою на фронті вважає не нестачу фортифікацій та людей, а нестачу «мізків та навичок» в офіцерах:

«Зараз наче і техніка є, і ресурси є, і наймаємо будівельні компанії. Але знову щось не так! У чому полягає проблема? Відповідь – дуже проста. Офіцери перестали думати: або не навчили, або за них «подумали» люди, які не виходили на рекогносцювання (розвідку. – Ред.) місцевості рубежу й на гарматний постріл! Навіть при наявності ресурсу, не знаючи фундаментальних азів організації й побудови оборони (де і як копати), стійкості не буде. Дуже скоро всі ці ресурси противник перетворить на попіл, і вони не виконають свою функцію захисту й збереження життя особового складу. Уявний рубіж оборони перетвориться на прохідний двір».

Юрій КАСЬЯНОВ, волонтер, про нестачу особового складу в Силах оборони:

«Сьогодні у нас, напевно, тисяч 200 солдатів охороняє білоруський кордон, кордон із Придністров'ям, чорноморське узбережжя, тилові склади, бази, важливі об'єкти. Сидять військові у відносно спокійних чернігівських і сумських лісах... Що заважає знизити мобілізаційний вік хоча б на два роки з умовою НЕНаправлення «молодих» у зону бойових дій до досягнення 25 років?.. Таким чином можна було б вивільнити до 200 тисяч «старих» бійців, і зупинити російський наступ. Офіс дуже простих рішень даремно їсть свій хліб».

Олег ШАМШУР, надзвичайний і повноважний посол України в США (2006–2010) та Франції (2014–2020):

«Приблизно 50 відсотків українців вважають, що от сьогодні заїде на посаду Трамп, і всі питання вирішує, або, як у нас кажуть, «порішає». Так, він може «порішати», але виключно виходячи зі своїх інтересів... Я думаю, буде чинитися тиск на Україну як слабшу країну».

Сергій СТЕРНЕНКО, волонтер, про переведення бійців з Повітряних сил України в піхоту:

«Такі рішення вищого військового командування обумовлені значним дефіцитом піхотинців на лінії бойового зіткнення. Та чи не половина наших втрат – наслідок кризи армійського управління, коли ніхто з командирів не несе відповідальності за надмірні втрати, коли бригади розривають, коли у бій кидають малопідготовлених солдатів із нових бригад. А старі бригади не мають змоги отримати поповнення і влити новобранців у середовище, де військові вже мають бойовий досвід. І так по колу. Одна проблема породжує іншу, для її вирішення створюють нові і нові проблеми, що тільки ускладнює загальну ситуацію».

Віталій ПОРТНИКОВ, відомий український журналіст та публіцист, про кампанію щодо його цькування, до якої вдалася росія та її агентура в Україні:

«У моєму власному випадку мова йде про підготовку до звичайного вбивства, як це вже було з Іриною Фаріон. Тобто спочатку – атмосфера ненависті, погрози, потім – «випадкова людина», нерви якої не витримали. Все – знаємо. Фірмовий почерк ФСБ. Але це – не привід припиняти роботу і не привід переставати говорити людям правду, навіть якщо смак цієї правди не буде солодким ще дуже й дуже довго. Зрештою, це ще й приклад. Не буде мене – будуть говорити правду інші».

Михайло БАСАРАБ політолог, закликає не піддаватися на російські інформаційні атаки, які дискредитують українських діячів:

«Тримаймо стрій. Ворог задіює якщо не все, то майже все, що має. Ворожі ресурси – не гумові. Росіяни дуже прагнуть дотиснути нас у найближчі місяці, бо бояться своєї неспроможності продовжувати війну».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», про додаткові 5 мільярдів доларів, які влада виділила на виплату «тисячі Зеленського»:

«Чи знаєте ви, що за ці 5 мільярдів можна було б забезпечити кожну із 96 бригад, які знаходяться на першій лінії, мінімум 250–300 РЕБів? Це на кожну машину, що дало б захист життя наших військовослужбовців. Чи знаєте ви, що за ці 5 мільярдів можна було би купити 28 тисяч «Мавік 3Т», які допомагають сьогодні бачити і вночі? Або 220 тисяч FPV... Скажіть, будь ласка, як можна однією рукою голосувати продовження воєнного стану, а другою забирати гроші в армії?».

Дональд ТУСК, прем'єр-міністр Польщі, вважає, що проблема «Волинської трагедії» не має стояти на заваді руху України до Євросоюзу:

«Я не дозволю, щоб будь-хто використовував її як розмінну монету в питанні європейського майбутнього України. Це – інтерес Польщі. Хто цього не розуміє – той дурень або зрадник».

Марк РЮТТЕ, генсек НАТО, закликав країни Європи більше грошей виділяти на оборону:

«Вам доведеться вивчати російську мову через 4–5 років, якщо не виділятимете на військові потреби набагато більше грошей, ніж нинішні 2% ВВП».

Борислав БЕРЕЗА, колишній нардеп та воїн ЗСУ, про обстріли міст України ракетами, внаслідок яких за останній тиждень загинули десятки цивільних українців:

«Рашисти вбивають українців. І не важливо в однострої українці чи ні. Рашисти вбивають всіх, бо воюють з Україною і кремль хоче остаточно вирішити «українське питання» та знищити як державу, так і націю. Це – не перебільшення, а констатація факту. Рашисти – не люди, а біосміття. Це теж факт».

■ Політична кухня

У перший день війни Порошенко попросив у Зеленського 8 тисяч автоматів

А сьогодні п'ятий президент нашої країни переконаний, що «вибори вб'ють єдність». На думку лідера «Європейської Солідарності», усім треба гуртуватися навколо захисту України, адже зараз наша держава знаходиться «можливо, під більшою загрозою, ніж це було 24 лютого»

Ольга СОКОЛОВА

Про це Петро Порошенко заявив у великому інтерв'ю на «Суспільному». Осейого відповідь про важливість єдності заради збереження держави: «Абсолютно не важливі мої стосунки із Зеленським чи стосунки Зеленського зі мною... Немає єдності – Україна програє, перестане існувати. Державність України знаходиться зараз під загрозою. Можливо, під більшою загрозою, ніж це було 24 лютого. І відсутність єдності послаблює державу».

24 лютого 2022 року країна прокинулася іншою. Я пам'ятаю фактично похвилинно, а не погодинно цей день, бо час тягнувся дуже-дуже повільно. Я згадую, що подзвонив на Банкову, і вперше з дня виборів та інавгурації в нас відбулася зустріч із Зеленським. Мої перші слова були: «Володимире Олександровичу, ви – більше не мій опонент, а я більше не є лідером

«Які зараз у нас мають бути пріоритети? Нічого іншого – крім підтримки ЗСУ».

опозиції. У нас є один ворог, і цей ворог – путін. Ми маємо зараз почати з чистого аркуша». Я був радий почути: «Петре Олександровичу, ось моя рука, я повністю згоден із вами». І вже через годину було розпорядження Зеленського про те, щоб ми отримали 8 тисяч автоматів, бо це – єдине, що я попросив у нього.

А зараз люди думають, що ситуація змінилася, і вона – вже не така небезпечна, як 24 лютого. Вони помиляються. Єдність – це коли ми говоримо правду

була – негайно виділити 60 мільярдів гривень. Ці кошти спрямуєте на мобілізацію резерву першої черги. Чисельність резерву першої черги була 60 тисяч, чисельність резерву другої черги була більш як 20 тисяч. Негайно доукомплектуйте за рахунок цієї мобілізації всі бойові бригади. Розширте їх склад, виставте і перекрийте – я вказував буквально, які конкретно позиції. Над нами сміялися.

Ми зібралися за шість днів до війни на засідання РНБО, там не

«Абсолютно не важливі мої стосунки із Зеленським чи стосунки Зеленського зі мною... Немає єдності – Україна програє, перестане існувати.»

про помилки не з метою дискредитувати один одного, а з метою виправляти ці помилки. На жаль, їх – дуже багато. Але ми не можемо існувати й ми не можемо перемогти, якщо їх не буде виправлено.

Перше і найбільш важливе – це помилки, що стосуються національної безпеки й оборони держави. Перед війною наша позиція

було Президента, але були всі решта. І нам казали речі, які зараз уявити собі не можна. Перше: що говорили з білоруським міністром оборони, він пообіцяв, що нападу не буде. Друге, що проаналізували всю кількість військ, вони не зможуть цією кількістю на нас напасти. Третє, що біля кордону України немає техніки, тому це все –

було Президентом, але були всі решта. І нам казали речі, які зараз уявити собі не можна. Перше: що говорили з білоруським міністром оборони, він пообіцяв, що нападу не буде. Друге, що проаналізували всю кількість військ, вони не зможуть цією кількістю на нас напасти. Третє, що біля кордону України немає техніки, тому це все –

■ На лінії вогню

Підрозділи, які захопили в полон найманців із Північної Кореї, отримали винагороду

Петро Порошенко передав військовим обіцяні 20 дронів «Мавік» 3Т за захоплених у полон солдатів із КНДР

Ольга СОКОЛОВА

Як пояснює п'ятий президент, тепер Україна може пред'явити світові неспростовні докази участі військових Північної Кореї у війні, розпочатій путіним проти нашої держави.

«Винагорода знайшла своїх героїв! 20 «Мавік» 3Т, як і обіцяв, будуть передані військовим, які взяли в полон найманців із Північної Кореї. Це – нова партія дронів, яку ми отримали буквально вчора, – зазначив По-

рошенко у соцімережах. – Завдання наші військові виконали та перевиконали: майже одночасно в полон двох північнокорейських найманців захопила тактична група №84 ССО та 95-а бригада ДШВ. Тож і винагорода. Тож і винагорода, порадившись, воїни вирішили поділити порівну: по 10 нічних «Мавіків». Також веземо засоби РЕБ та інші «смаколики», необхідні нашим спецпризначенцям та десантникам».

Для підрозділів, які воюють на інших на-

«Порошенко оголосив винагороду за першого полоненого найманця з КНДР»

Порошенко передав 20 «Мавіків» підрозділам, які захопили в полон найманців з КНДР

«Винагорода знайшла своїх героїв!»

прямках фронту, команда Порошенка теж підготувала чергову велику партію допомоги – майже на 32 мільйони гривень: екскаватори для танкових бригад, сотні FPV-дронів, частина з яких – нічні та експери-

ментальні з машинним зором, нічні «Мавіки» 3Т, засіб РЕБ «Шатро», Escoflow, дизельні пилки, командно-штабна машина, прально-душшовий комплекс, пересувна авторемонтна майстерня. ■

фантастичний сценарій, Порошенко просто хоче попіаритися. Четверте, невже ви хочете, щоб ми забирали гроші з доріг і спрямовували їх на армію, бо це зупинить економічне зростання? П'яте, не сійте паніку, бо в країну не придуть інвестиції. І таке інше.

Яка зараз ситуація? Абсолютне переконання, що ті, хто живе в Києві і не виїжджає на фронт, мешкають в іншій Україні. Вони реально не розуміють рівень загрози, проблем, і вони реально не розуміють пріоритети, чим зараз має зайнятися держава. Ті, хто сьогодні несе відповідальність за прийняття рішень – депутати, міністри, керівники відомств, люди, які займаються інформаційною безпекою, люди, які займаються фінансовою безпекою, люди, які займаються міжнародною безпекою. Які зараз у нас мають бути пріоритети? Нічого іншого, крім підтримки ЗСУ. Ніяких доріг, ніяких фестивалів, ніяких інвестицій. Нічого, бо не буде ні фестивалів, ні куди інвестувати.

Уряд ухвалив рішення із виділення додаткових ще 5 мільярдів гривень на виплату так званої «тисячі Зеленського». Хтось може подумати, що я критикую «тисячі Зеленського». Ні, я з повагою ставлюся до бажання Президента підтримати найменш захищені верстви населення. Це просто не має виглядати як купівля голосів і не може бути пов'язане з виборами, куди влада хоче втягнути державу. Я буду робити все, щоб не допустити сценарію, коли буде розпочата виборча кампанія, тому що вибори – це що? Це – вбивство єдності.

Коли ми маємо об'єднуватися навколо Збройних сил, а хтось намагається «зіткнути» політичні сили, то це – абсолютно взаємовиключні процеси». ■

Політична кухня

Підсумки «Рамштайну»: підтримка від США, нова зброя та ППО

Контактна група з питань оборони України, відома як формат «Рамштайн», від початку своєї роботи вже виділила Україні понад \$145 млрд військової допомоги, розповіли в партії «Слуга Народу».

Катерина КОЗАЧУК

Як повідомили в партії «Слуга Народу», на початку січня в Німеччині відбулося ювілейне 25-те засідання «Рамштайн» — контактної групи з питань оборони України, яка об'єднує понад 50 країн світу. Зустріч була зосереджена на ключових оборонних запитах України, зокрема на системах протиповітряної оборони, артилерійських боєприпасах і бронетехніці, а також на зусиллях із посилення оборонно-промислового комплексу. Президент України Володимир Зеленський закликав партнерів долучитися до створення арсеналу дронів, зміцнювати українську ППО та посилювати санкції проти Росії.

«Гібридна агресія та диверсії Росії проти всього західного світу не припиняються, і тільки підтримуючи та зміцнюючи нашу співпрацю, посилюючи наші домовленості та коаліції, ми зможемо по-справжньому захистити нормальне життя людей у всіх наших країнах», — наголосив Президент Володимир Зеленський.

ЩО ВИРІШИЛИ НА «РАМШТАЙНІ»

У партії «Слуга Народу» акцентують, що цей «Рамштайн» був дуже важливим для нашої країни, адже ми не тільки отримали необхідну військову допомогу, а й на ній були затверджені стратегічні цілі для України на майбутні два роки.

В партії «Слуга Народу» зазначили, що Україна та союзники склали план обороноздатності України до 2027 року. Зокрема було затверджено 8 дорожніх карт, розроблених у межах 8 Коаліцій спроможностей: авіація, протиповітряна оборона, морські спроможності, артилерія, бронетехніка, IT, дрони, розміну-

вання. Через ці коаліції країни-партнери можуть оперативніше реагувати на нагальні потреби України на полі бою. Загалом союзники планують тісно співпрацювати з Україною, щоб допомогти не лише у воєнний час, але й після нього. Це включає пожертвування, закупівлі, інвестиції та зусилля з розширення промислової бази, зокрема шляхом залучення внутрішнього виробництва та можливостей підтримки оборонної промисловості України.

ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА

В партії «Слуга Народу» пояснили, що цей «Рамштайн» був також досить продуктивним щодо залучення інвестицій та підтримки української оборонної промисловості. Так, США оголосили про новий пакет військової допомоги для України на суму 500 млн доларів. Гроші виділять на снаряди, ракети до ППО та класу «повітря-земля» й обладнання для літаків F-16. Також до посилення українського ППО долучиться і Німеччина. У 2025 році ця країна передасть нам 6 систем ППО IRIS-T та найближчим часом надасть 50 ракет-перехоплювачів до цих систем.

«Посилюючи наші домовленості та коаліції, ми зможемо по-справжньому захистити нормальне життя людей у всіх наших країнах — Президент Володимир Зеленський.»

Крім того, країни «Рамштайну» взяли на себе зобов'язання інвестувати в оборонно-промисловий комплекс України за «данською моделлю». Зокрема, Канада виділить допомогу на 440 млн канадських доларів, включно зі 100 млн на закупівлю української зброї шляхом прямого фінансування українських виробників. А Ісландія профінансує виробництво української зброї на суму 2 млн євро.

Велика Британія разом із союзниками

по НАТО планують масово забезпечити нашу країну дронами — разом із Данією, Нідерландами, Латвією та Швецією передадуть Україні 30 тисяч нових безпілотників на суму 45 млн фунтів стерлінгів. А Норвегія для закупівлі БПЛА виділить 700 млн норвезьких крон.

«Зустріч в форматі «Рамштайн» стала чи не найбільш результативною щодо визначення наступних кроків для продовження міжнародної підтримки України — очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.»

«Січнева зустріч у форматі «Рамштайн» стала чи не найбільш результативною щодо визначення наступних кроків для продовження міжнародної підтримки України. З одного боку ми узгодили оборонну стратегію нашої країни на наступні два роки. З іншого — союзники вчергове надали нам значну військову допомогу. Все це — результат успішної дипломатії Президента України Володимира Зеленського, його Офісу, урядовців та народних депутатів», — зазначила очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк і додала, що загалом наші союзники та партнери — учасники контактної групи — спільно виділили понад 145 мільярдів доларів на безпекову допомогу Україні.

НОВІ АНТИРОСІЙСЬКІ САНКЦІЇ

У партії «Слуга Народу» розповіли, що нещодавно Президент США Джо Байден ввів масштабні санкції проти енергетичного сектора Росії. Зокрема, США наклали санкції на «Газпром нафту», «Сургутнафтогаз» та їхні дочірні компанії. Також обмеження торкнулися 184 танкерів «тіньового флоту» Росії, за допомогою якого країна-агресорка уникає санкцій і перевозить нафту. До списку потрапили «Інгосстрах» із «Альфастрахування», які займаються морським страхуванням. Загалом під санкції потрапили понад 400 суб'єктів.

Експерти зазначають, що ці санкції є одними із найжорсткіших проти російської нафтової промисловості. Передбачається, що вони призведуть до серйозного збою в експорті російської нафти до її основних покупців — Індії та Китаю. ■

Печальна рубрика

Він був фізиком за фахом і великим романтиком у душі

Фото з фейсбук-сторінки Галини САЛІВОНЧИК.

У свої 70 років Микола Денисюк мав ще стільки творчих планів...

«Суботній вечір приніс сумну звістку: помер житель села Щитинська Воля, що на Ратнівщині, в минулому — вчитель, директор місцевої школи, майстер журналістики, краєзнавець, наш кум і просто хороша людина — Микола Степанович Денисюк», — написала на своїй сторінці у фейсбучі знана ратнівська педагогиня Галина Салівончик

Фізик за вчительським фахом і великий романтик у душі, Микола Степанович багато років був активним дописувачем газети «Волинь». Надсилав нам як різноманітні хрестиківки, так і свої краєзнавчі дослідження, які стали основою його чудової книги «За болотом Луховим». Це він розповідав на сторінках нашого видання про озеро Волянське, яке

вважав своїм, рідним. Про поетичність душі цього чоловіка свідчать ось ці рядки: «У лозах горло дере деркач, кричуть качки, б'ючи об воду

крильми. Здіймаються вгору лебеді, над лугом ніжно кигиче чайка. Пташиний оркестр у поєднанні із жаб'ячим виграє свою нескінченну сим-

фонію...». Публікація Миколи Денисюка на захист цієї краси так і називалася — «Не розстрілюйте симфонію озера Волянське».

«Публікація Миколи Денисюка на захист цієї краси так і називалася — «Не розстрілюйте симфонію озера Волянське».»

А скільки разів Микола Степанович був редакційним гідом і показував нашим журналістам неймовірно красиві місця Поліської глибинки! Це з ним вони побували на «острові Коханья», що на його улюбленому озері Волянському, коли на човні здійснили мандрівку по трьох озерах — Святому, Волянському й Білому.

З ним читачі «Волині» відкрили для себе й села Залухів, Почапи, Хабарище і, звичайно, — хутори, яких колись на Ратнівщині було дуже багато.

Тож для нас — це велика втрата...

Вічна пам'ять Миколі Степановичу і Царство Небесне!

Погляд

Світлана ЗОЗУЛЯ, літературний редактор

Для листоноші — «чайові» чи... матюки?

Поки доля не «закинула» мене на пошту, чула про таке поняття, як чайові, тільки у сфері громадського харчування — у кафе та ресторанах. Але, як виявилось, їх можуть отримувати не лише бармени та офіціанти, а часом і поштові працівники — листоноші — у гарячу, без перебільшення, пору виплати пенсій клієнтам

Спершу мені було незручно брати в людей будь-яку винагороду, бо я таки виконувала свою роботу. Але згодом мої пенсіонери переконали мене, що ці кошти я зможу використати, принаймні, на проїзд...

А бувало й знехтуєш винагородою для себе, аби клієнт передплатив, зонайменше, на місяць найдешевшу газету. Щоб потім менше слухати від начальника «політінформації» про те, що передплата «падає»...

Плинність кадрів в «Укрпошті», зокрема, серед листонош, викликана мінімальним (у кращому випадку) рівнем заробітної плати на місцях. На відміну від космічних за сумою окладів керівництва цієї структури в Києві...

Як не парадоксально, але ця професія у нашій державі — таки потрібна простим людям, особливо — поважного віку. Бо не кожен із них довіряє банківській системі в отриманні пенсії. Та й стаціонарних відділень «Укрпошти» з кожним роком залишається все менше.

А наші люди хочуть зайвий раз із кимось поспілкуватися, особливо — самотні, отримуючі соціальні виплати вдома. Серед них є і багаторічні віддані передплатники всеукраїнських і обласних видань. Зокрема, нашої «Волині»...

Тому й поспішають вони до дверей своєї оселі, коли за ними лунає вже звичне: «Відкрийте, це — «пошта»!».

Моя знайома, яка нині працює листоношею, не приховала, що в часи повномасштабного вторгнення так званих «чайових» клієнти їй уже не пропонували. Адже нині кожен свою копійку береже.

Буває, що люди купують іноді для підтримки товар, який доводиться носити разом із періодикою, листами та грішми.

А роботи поштаркам тільки додалося. Чого вартує саме лише адресне рознесення... повісток. У цьому сенсі це троє листонош у Луцьку (двоє жінок і чоловік) зауважили, що нині можна почути від клієнтів і... матюки.

Тільки поодинокі листи з повістками їм вдається доставити одразу. Більшість адресатів або просто не відчиняють дверей, або ж взагалі відсутні за місцем прописки вже декілька років, а їхні родичі можуть і гостро слівце сказати на адресу поштовиків. А в приватному секторі — і собаку нацькувати...

Єдиний вихід — залишати клієнтові повідомлення про те, що лист тепер — у відділенні зв'язку. Зі слів листонош, у багатоквартирних будинках це легше зробити, ніж у приватних, де поштові скриньки — неабияка рідкість.

Мої співрозмовники не приховали, що про невеличкі бонуси від клієнтів нині взагалі не йдеться. Тут швидше отримаєш лихе слово, а не «чайові». Хоч виконують вони всього-на-всього свою роботу. А здоров'я після таких недобрих слів їм точно не додасться.

Тому в цьому сенсі держава мала б звернути увагу на так звану «шкідливість» цієї професії і здійснювати листоношам доплати до «мінімалок». Якщо не на молоко, то хоча б... на чай за почуті матюки. ■

Пряма мова

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про те, чому Захід має допомагати нашій країні:

На сьогодні без української армії у військ країн ЄС немає шансів. Тому, якщо Україна не зможе захиститися, то він (Путін. — Ред.) швидко піде далі.

Близько 100 мільярдів доларів коштувала Україні війна у 2024 році, повідомив Володимир Зеленський. 40 млрд вклала Україна, 35 млрд — США та 25 млрд — ЄС.

Пульс тижня

Зброя і погрози: лучанин знову – під слідством

За процесуального керівництва прокурорів Луцької окружної прокуратури 40-річному жителю Луцька повідомлено про підозру в погрозі вбивством щодо працівників правоохоронного органу (ч. 1 ст. 345 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

Раніше судимого чоловіка правоохоронці викрили 8 січня 2025 року поблизу лісосмуги в одному з сіл Луцького району під час відпрацювання оперативної інформації про розкладання там закладок із психотропами.

Зловмисник почав погрожувати правоохоронцям зброєю, яку згодом у нього вилучили.

Окрім того з'ясувалося, що на розгляді суду перебуває обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення чоловіком закінченого замаху на умисне знищення чужого майна, а також порушення ним недоторканості житла (ч. 2 ст. 15, ч. 2 ст. 194, ч. 1 ст. 162 КК України). Внесення застави за ці правопорушення не стало на заваді до вчинення нового злочину.

Тепер суд обрав чоловіку запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. ■

Організував вдома справжній тютюновий цех

На Волині викрили жителя міста Луцька, який незаконно виготовляв та збував тютюнові вироби

Соломія МУЗИЧКО

Під час слідчих дій встановлено, що чоловік облаштував у власному будинку незаконне виробництво сигарет. Продукцію виготовляв за допомогою спеціального обладнання, а потрібні компоненти отримував через поштові відділення.

Згодом, фальсифікований товар продавав постійним клієнтам.

Під час огляду будинку детективи БЕБ виявили та вилучили з незаконного обігу готові тютюнові вироби, сировину, обладнання для виготовлення сигарет тощо.

Детективи БЕБ здійснюють досудове розслідування та оперативний супровід у кримінальному провадженні за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 204 Кримінального кодексу України (незаконне виготовлення, зберігання, збут підкацизних товарів). ■

Неповнолітні вандали відшкодують збитки за вчинений злочин

Подія відбулася на одній із вулиць Луцька

Соломія МУЗИЧКО

Завдяки відео з камери спостереження, яке було надано департаментом муніципальної варти Луцька, правоохоронцям вдалося оперативно розшукати юнаків, які викрали відеокамеру зі смарт-зупинки на вулиці Конякіна, 14. Ними виявилися студенти одного з профтехучилищ нашого міста: трьом – по 16 років, четвертому – 17.

Молодики разом із батьками звернулися до департаменту та взяли на себе зобов'язання повністю відшкодувати збитки, завдані Луцькій міській територіальній громаді.

Вже погоджено придбання нової камери, заміну пошкодженого кріплення, оплату монтажних робіт, а також відновлення живлення та інтернету до об'єкта відеоспостереження. ■

На 70-му році життя у Києві помер колишній голова Волинської обласної державної адміністрації Анатолій Француз (на фото). Він очолював Волинську ОДА з червня 2002 до лютого 2005 року. Протягом життя Анатолій Француз працював у правоохоронній сфері, був також викладачем, отримав звання Героя України. ■

В обіймах смерті

Повернувся з полону без ноги і з простреленими легенями

Історія звільненого з путінських лабет ківерчанина Юрія Царіцина

Олена ПАРАЙ, Оксана ЄВПАК

Під час репатріації з РФ у середу, 15 січня, в Україну з російського повернулися 25 важкохворих та поранених українських громадян серед них – двоє військових із Волині: Віталій Анатолійович Войтович, 1964 року народження, житель села Зелене і Юрій Олександрович Царіцин, 1982 року народження, житель міста Ківерці Луцького району.

«Емоції зашкалювали... Важко на душі, дуже важко, але я дуже радий», – розповів у телефонній розмові журналістам «Суспільного» Юрій Царіцин.

42-річний ківерчанин у полоні пробув 1 рік і майже 2 місяці. Довгий час його вважали зниклим безвісти, рідні шукали його і серед загиблих.

«На Пасху ми знайшли побратима Юри – Міша здається. Він сказав, що 99% – брат загинув. Але я не вірив. Розумієте, щось тримало...» – зізнається у розмові «Суспільному» брат військового Сергій Михальський.

Рідні радіють, що Юрію

Волянин Юрій Царіцин зізнається: у полоні було настільки важко, що думав – уже не витримає.

пощастило потрапити у такий маленький обмін.

«Я не вірив спочатку, поки не почув голос. Я не пам'ятаю навіть про що говорили. Просто були емоції, радість», – каже Сергій.

Рідні Юрія Царіцина чекають його вдома, бо планують, щоб він став хрещеним батьком для племінниці.

Полон залишив свій відбиток. Сергій розповів, що брат дуже змінився. Каткування не пройшли безслідно.

«Він посивів, схуд, відсутні деякі зуби. В полоні йому ампутували ногу внаслідок обмороження. Легені та коліно – про-

стрелені. Казав, було настільки важко, що думав вже не витримає», – ділиться чоловік.

Сергія і Юрія виховувала мама. Коли вона померла, то Юрій узяв виховання

молодшого брата на себе. «Головне, що – живий. Головне, що його витягнули звідти. У нього день народження – 22 січня. Оце так подарунок! Це ж брат... Ви ж розумієте, він – за мене, а я – за нього! Він завжди за мною доглядав, бо я був менший», – роз-

повідає Сергій. До війни Юра працював у Києві. Потім добровільно пішов у тероборону. Через деякий час рідні вже побачили його в формі з автоматом. Додають, що чився на сапера.

повідає Сергій.

До війни Юра працював у Києві. Потім добровільно пішов у тероборону. Через деякий час рідні вже побачили його в формі з автоматом. Додають, що чився на сапера.

За час полону Юрій Царіцин став дядьком – у нього народилася племінниця.

Нині Юрій Царіцин, як і інші звільнені, потребує лікування та реабілітації. Він перебуває у медзакладі.

Зі слів захисника, в полоні залишаються ще дуже багато наших хлопців.

«Хотів би сказати, знаєте, щоб ми всі не втрачали віри! Вірили у краще! Всі, хто воює, обов'язково повернуться додому!»

Рідні Юрія Царіцина чекають його вдома, бо планують, щоб він став хрещеним батьком для племінниці.

Президент України Володимир Зеленський зазначив, що повернення оборонців стало можливим завдяки Об'єднаним Арабським Еміратам. Серед звільнених – захисники Маріуполя й «Азовстали», а також Харківщини, Донеччини, Запоріжжя, Херсонщини. Усі бійці мають важкі поранення та хвороби. Президент наголошує, що кожен із них отримає всю необхідну медичну допомогу. ■

Про це говорять

Питання №1 на Поліссі – виплата «чорнобильських»

Начальник обласної військової адміністрації Іван Рудницький відвідав Маневицьку, Прилісненську та Сошичненську громади Камінь-Каширського району

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Традиційно у кожній з них відбулися зустрічі з місцевими жителями.

І мова йшла насамперед про дуже болюче питання для жителів усіх трьох громад на сьогодні – соціальні виплати громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. До слова, на Волині 166 населених пунктів, віднесених до зон радіоактивного забруднення внаслідок аварії на ЧАЕС. Майже усі вони – на Камінь-Каширщині.

– Варто сказати, що наразі це питання – відкрите. Своєю чергою, Волинська ОВА листом уже порушувала це питання

Майже всі населені пункти Волині, віднесені до зони радіоактивного забруднення внаслідок аварії на ЧАЕС, – у Камінь-Каширському районі. Тож і питання під час зустрічей голови ОВА в громадах стосувалися насамперед соціальних виплат людям, які тут живуть.

перед міністерствами. Також у столиці відбулася робоча зустріч за участі

– повідомив Іван Рудницький. Щодо решти тем спілкування у гро-

На Волині 166 населених пунктів, віднесених до зон радіоактивного забруднення внаслідок аварії на ЧАЕС.

мого заступника, народних депутатів та представників ініціативних груп з відповідними міністерствами, на якій мова йшла саме про соціальні виплати. За її результатами створили робочу групу, щоб напрацювати варіанти вирішення ситуації, що склала-

мадах, то більшість стосувалася соціальної політики, стану доріг та сприяння роботі бізнесу. Зокрема, щодо Маневицької громади, то представники «Волиньторфу» зверталися з проханням посприяти у виділенні земель для видобутку. Жи-

Фото із сайту Камінь-Каширської РДА.

лісової галузі. Хвилюються люди, що запроваджені зміни лише нашкодять. Однак, запроваджені зміни по всій державі – це адаптація нашого законодавства до вимог Європейського Союзу, у який ми плануємо вступити. Тож і діяльність лісової галузі змінюється. Місцеві представники бізнесу також мали ряд звернень у сприянні, тож очільник ОВА запросив долучитися до щотижневих зустрічей у рамках «Діалогу влади з бізнесом».

У Сошичненській громаді найбільше питань стосувалося супроводу ветеранів та допомоги сім'ям військовослужбовців. Висловили свої пропозиції щодо взаємодії і місцеві волонтери. Турбує жителів також і стан доріг. Начальник ОВА відразу озвучив кілька доручень.

– Зі свого боку зауважу: те, що у моїх повноваженнях та силах, буде поліпшено... Особливо, якщо це стосується соціального захисту населення, – підсумував візит на Камінь-Каширщину Іван Рудницький. ■

■ Світ із нами!

Чому в Нововолинську встановили величезну юрту?

Минулої суботи у наймолодшому місті нашого краю розпочався потужний патріотичний захід, програма якого триватиме аж два тижні

Ігор ЛІСОВИЙ

18 січня Нововолинськ приймав делегацію народних депутатів України у складі Андрія Геруса, Сергія Нагорняка і наших казахських друзів із числа їхньої діаспори у нашій державі.

З початку віроломної війни росії проти України простилий казахський народ став на наш бік – у перші місяці 2022 року до нас було направлено 41 потужний генератор, один з яких працює у Нововолинській лікарні.

Зусиллями народного депутата Сергія Нагорняка, казахського підприємця Давулета Нуржанова і його колеги запровадили соціальний проєкт «Юрта незламності», де люди у казахській юрті мають змогу зігрітися, прохарчуватися.

Казахські народні танці припали до душі нововолинцям.

Старший син Марата Дорменова у лавах десантників захищає Україну від рашистів.

Перша юрта була встановлена 6 січня 2023 року у багатостраждальній Бучі. Через дві години мзс росії вимагало від казахської сторони пояснень, які й отримало у виваженому тоні дипломатичною мовою.

Проєкт знайшов підтримку. Юрти встановлювалися у Києві (друга), Львові, Одесі, Дніпрі, Харкові, Звенигородці і перша на Волині – у Нововолинську.

Цей проєкт також є культурним, бо знайомить зі звичаями казахів. Багато його сторінок присвячено

Перша юрта була встановлена 6 січня 2023 року в багатостраждальній Бучі.

Тарасові Шевченкові, якого тут дуже шанують. Казахська діаспора потужно працює на Україні в час війни: їхніми зусиллями відновлено лікарню у Миколаєві, житлові будинки – у південних регіонах держави.

На відкритті юрти виступили: народні депутати Андрій Герус, Сергій Нагорняк, голова Нововолинської територіальної громади Борис Карпус.

Гарячими оплесками супроводжували присутні виступ волонтера, казаха Марата Дорменова, старший син якого в лавах десантників захищає Україну від рашистів. Була представлена чудова українсько-казахська концертна програма і всіх присутніх пригощали національною стравою казахів – пловом. А стоятиме «Юрта незламності» у Нововолинську протягом двох тижнів. ■

■ Болить!

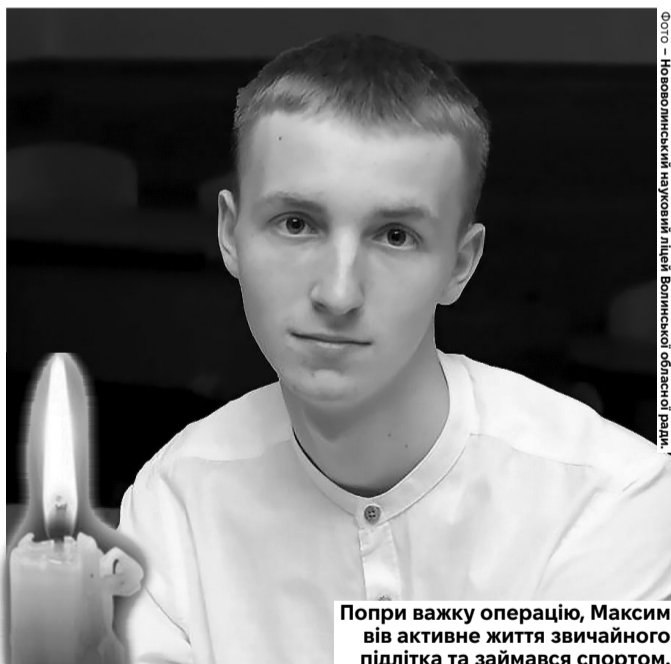
Максим Давидюк прожив із чужим серцем лише три роки

У 2021-му він став першим підлітком в Україні, якому здійснили трансплантацію найважливішого органа від дорослої, 54-літньої людини

Любов ВОЛИНЮК

Хлопець навчався в 11-му класі Нововолинського наукового ліцею. Про смерть Максима повідомили на сторінці цього навчального закладу: «Серце відкритого, щирого, завжди позитивного і сповненого любові до життя 16-річного юнака перестало битися. Протягом останнього періоду хлопець проходив курс лікування в Києві. Наша ліцейна спільнота почувається неповною без Максима. Ми висловлюємо щире співчуття рідним та близьким з приводу непоправної втрати».

Максим Давидюк – родом із села Зарудчі Камінь-Каширського району, проживав у гуртожитку ліцею.

Попри важку операцію, Максим вів активне життя звичайного підлітка та займався спортом.

Як відомо, в ніч на 22 вересня 2021 року у Львівській лікарні швидкої допомоги йому, тоді – 13-літньому хлопчику, пересадили донорське серце. Це була перша трансплантація сер-

ця дитині в Україні. Донором для Максима став 54-річний чоловік, який помер через інсульт.

«Трансплантувати дитині доросле серце – не ідеальний варіант, – зазначав лікар Борис Тодуров, – але дітей-донорів в Україні немає. Донора вибирали за групою крові, резус-фактором і вагою».

Майже через місяць після трансплантації юнак виписали додому. Він повернувся в рідне село, згодом навідувався на консультації до спеціалістів Інституту серця в Києві.

Як розповідав пізніше Максим, він регулярно приймав ліки, продовжував вести активне життя звичайного підлітка, дотримувався здорового способу життя та після операції навіть займався спортом.

Помер юнак в обласній лікарні.

Редакція газети висловлює щирі співчуття рідним Максима Давидюка. ■

Трансплантувати дитині доросле серце – не ідеальний варіант, – зазначав лікар Борис Тодуров, – але дітей-донорів в Україні немає.

Ідею про необхідність будівництва крематорію у місті Володимир запропонувала колишня заступниця міського голови Любов Саць. Наразі в Україні є лише три працюючих крематорії: у Києві, Одесі та Харкові. На початку цього року у Львові на Голосківському кладовищі заклали капсулу на будівництво крематорію. У сусідній Польщі діють 65 крематоріїв. В ЄС кремация тіл є досить поширеною, від 60% мешканців країн Єврозоюзу заповідають себе кремувати.

На сьогодні у Волинській області вже працює 6 центрів життєстійкості: у Луцькій, Володимирській, Нововолинській, Зимнівській, Устилузькій та Вишнівській громадах, ще 19 громад планують відкриття центрів та мають відповідні приміщення. Центри формування життєстійкості – це проєкт, який передбачає створення місця, куди може звернутися кожен мешканець громади й отримати першу психологічну допомогу, скерування до потрібних служб та організацій, а також можливість відвідувати групові заняття з психосоціальної підтримки.

У Торчинській громаді Луцького району на Волині додався ще один офіцер громади (тепер їх – два), а також було обридано новий службовий автомобіль. Тепер двоє поліцейських офіцерів громади забезпечують порядок у 24 населених пунктах, у яких мешкає понад 10 тисяч осіб.

У Ковелі урочисто відкрили реконструйоване за останніми стандартами відділення екстреної медичної допомоги. Керівник ОЦЕМДМК Володимир Шмаль розповів, що капітальний ремонт будівлі площею 340 кв м і благоустрій прилеглої території здійснили за 5 місяців і власним коштом. Загалом на це спрямовано 12 мільйонів гривень.

■ Пульс тижня

Побив жінку до смерті: 20-річний молодик надовго сяде за ґрати

Наряд групи реагування патрульної поліції Володимирського РВП по гарячих слідах затримав чоловіка, причетного до вбивства

Анастасія ПЕС

Як стало відомо, конфлікт між 70-річною потерпілою та 20-літнім мешканцем села Затурці відбувся напередодні. У пориві злості молодик наніс жінці чисельних ударів руками й ногами в голову, а в подальшому залишив її за місцем проживання. Волинянка померла на місці події.

Зловмисника затримали. Слідчі поліції Володимира, за процесуального керівництва прокуратури, оголосять йому підозру за ч. 1 ст. 115 ККУ за фактом умисного вбивства. Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі строком до 15 років. ■

Пенсіонерка впізнала зухвалого грабіжника

89-річна мешканка села Новосілки звернулася до поліції Володимира із заявою про крадіжку

Анастасія ПЕС

Вона повідомила, що чоловік ввечері проник до її помешкання та відкрито викрав у неї цінні речі. Пенсіонерка впізнала злочинця. Ним виявився 32-річний односельчанин.

У результаті оперативних дій, працівники сектору кримінальної поліції, спільно із сектором реагування патрульної поліції, встановили місцеперебування грабіжника. Його затримали в порядку ст. 208 КПК України. Відомості за цим фактом слідчі внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 186 Кримінального кодексу України.

За скоєння грабежу в умовах воєнного стану йому загрожує до 10 років ув'язнення. ■

Хильнув оковитої – і поцупив автомобіль

До поліції Володимира звернувся місцевий мешканець і повідомив про те, що з його власного подвір'я викрали транспортний засіб «Peugeot»

Анастасія ПЕС

Завдяки оперативним діям правоохоронців, менш ніж за пів години автівку було виявлено за кілька десятків кілометрів. За кермом перебував 30-річний молодик, який не зміг пояснити поліції причину крадіжки. Окрім того, фігурант мав ознаки сп'яніння.

Порушника затримано в порядку ст. 208 КПК України. Слідчі оголосили йому про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 289 Кримінального кодексу України. За скоєне йому загрожує до 5 років ув'язнення. ■

У Володимирі обікрали заправку

Вночі на 20-те січня у найстарішому місті на Волині на вулиці Привокзальній обікрали АЗС

Ігор БУГ

Як стало відомо інтернет-виданню «БУГ» з власних джерел, чоловік у балаклаві проник у вагончик заправки та виніс звідти 1500 гривень. Наразі його особу не встановили. Справу розслідує поліція.

Інші резонансні новини читайте за цим QR-кодом:

В Україні зафіксовано рекордно низький рівень офіційного безробіття. Як інформує Державна служба зайнятості, у грудні 2024 року кількість зареєстрованих безробітних впала до 94,2 тис., серед яких 75,8 тис. – жінки. Рік тому було 96,1 тис. безробітних.

■ Пульс тижня

Зберігали вдома арсенал боєприпасів

За незаконне зберігання бойових патронів, гранат та димових шашок їм загрожує тепер від трьох до семи років ув'язнення

Любов ВОЛИНЮК

Працівники сектору кримінальної поліції під час проведення невідкладного обшуку за місцем проживання 48-річного волинянина виявили предмет, зовні схожий на гранату Ф-1, а також заплал до неї.

Цього ж дня, поліцейські провели аналогічний невідкладний обшук за місцем проживання його 49-річного односельця. У результаті – виявили та вилучили дві гранати Ф-1, дві гранати РГД-5, гранату РГ-42, 500 патронів калібру 5,45 мм та три димові шашки.

Під час вилучення небезпечних предметів на місці події працювали вибухотехніки. Усі знайдені боєприпаси направлені на дослідження до Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України.

За обома фактами незаконного зберігання бойових припасів та вибухонебезпечних предметів слідчі розпочали кримінальне провадження за ч. 1 ст. 263 Кримінального кодексу України. Триває досудове розслідування. ■

Браконьєра спіймали на гарячому під час встановлення петель

На території Світязького лісництва працівники державної служби охорони природно-заповідного фонду припинили браконьєрське полювання

Любов ВОЛИНЮК

Його намагався вчинити місцевий мешканець, застосовуючи незаконно знаряддя лову – петлі металеві – (4 штуки). На правопорушника складено протокол за статтею 91 КУпАП (порушення правил охорони та використання територій та об'єктів природно-заповідного фонду України).

Знаряддя злочину вилучені й будуть знищені відповідно до чинного законодавства. ■

■ Реалії сьогодення

Намагався незаконно перейти кордон, втікаючи від прикордонників

Фото: Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон.

Вийшовши з транспортного засобу, подорожній вдався до втечі.

Військовослужбовці Волинського прикордонного загону припинили спробу незаконного перетину держрубежу, який хотів вчинити 24-річний житель Ковельського району

Любов ВОЛИНЮК

Інформацію про ймовірного правопорушника оперативники Держприкордонслужби отримали заздалегідь. Днями, під час проведення перевірочних заходів у контрольованому прикордонному районі, наряд здійснював перевірку документів у пасажирів рейсового автобуса, який прямував з обласного центру до одного з населених пунктів Ковельщини. Вийшовши з транспортного засобу, один з подорожніх, намагався втекти. Прикордонники миттєво зреагували й наздогнали молодика.

Під час з'ясування причин такої поведінки громадянина, охоронці кордону встановили, що останній планував незаконно перетнути держрубеж. До закордонної подорожі ретельно готувався, зокрема запасся необхідними речами та спорядженням, а також – іноземною валютою.

Порушника прикордонники доправили до підрозділу та склали щодо нього адмінматеріали за ст. 204-1 КУпАП. Крім того, волинянину доведеться відповідати перед судом і за злісну непокору законному розпорядженню чи вимозі військовослужбовця Держприкордонслужби України. ■

■ Люди-титани

Втративши на фронті ногу, честь України у спорті захищатиме ковельчанин Костянтин Копелюк

Вже у лютому в канадському Ванкувері відбудуться «Ігри Нескорених» (Invictus Games) – міжнародні змагання в паралімпійському стилі, засновані британським принцом Гаррі. Україну на них представлятиме команда з 35-ти поранених і травмованих ветеранів та військовослужбовців. Одним із нескорених є ковельчанин Костянтин Копелюк

Леся КВІТКА

Фото: invictusgames.in.ua.

Волиняни, тримаймо кулаки за нашого земляка!

За інформацією Міністерства у справах ветеранів України, учасники вперше змагатимуться як у традиційних, так і в нових зимових дисциплінах – скелетоні та керлінгу на кріслах колісних.

Костянтин Копелюк отримав поранення і втратив частину стопи в липні 2022 року на Донеччині внаслідок артилерійського обстрілу. Проте війна не зламала його.

«Війна неслася так швидко, що не було часу думати, як її сприймати», – розпові-

дає він.

Чоловік обоює гори за їхній спокій і натхнення, а головною підтримкою в житті називає дружину, яка «створює вдома ковчег доброти та тепла».

До війни Костянтин працював барменом, любив робити трюки з пляшками, а тепер знаходить нові захоплення, які підкріплюють його віру в майбутнє.

З перших днів повномасштабної війни Костянтин Копелюк воював на найгрячіших напрямках: Київ-

«Я розумів, куди йду і що може статися. Якщо це – не моя війна, то й – не моя країна. Я не хотів прожити марне життя.»

щина, Миколаївщина, Ізюм, Бахмут. У лісі під Ізюмом він проявив винахідливість, використовуючи фольгу від цигарок, щоб блокувати ворожі датчики. Проте навіть у важких умовах завжди знаходив і побратимів опору й мотивацію йти вперед.

міють», – каже Костянтин.

А ще він мріє допомагати ветеранам у новому просторі в Ковелі, який планують відкрити для бойових побратимів.

«Хочу просто жити. І робити те, що люблю», – підсумовує ветеран. ■

■ На лінії вогню

Попри молодий вік, сержант «Світязь» має колосальний бойовий досвід

21 грудня 2021 року Павло демобілізувався з лав ЗСУ після проходження строкової служби в зенітно-ракетних військах у Дніпрі. А за якихось два місяці почалося повномасштабне вторгнення

Леся КВІТКА

Тоді 21-річний чоловік, не вагаючись, став на захист Батьківщини.

За псевдо Павло обрав собі назву найбільшого й найвідомішого із Шацьких озер – Світязя, на березі якого власне і виріс.

Нині сержант «Світязь»

Фото: 100-та окрема механізована бригада Сухопутних військ ЗСУ.

Псевдо Павла – назва найбільшого і найвідомішого із Шацьких озер – Світязя, на березі якого він виріс.

– командир відділення 100-ї ОМБр. Комвідділення – найменша командирська посада у війську. Але переоцінити її значення просто неможливо. Адже йдеться про людину, яка під час ви-

конання бойових завдань постійно перебуває з бійцями та керує їхніми діями, подаючи власний приклад.

«Відділення – це наша маленька фронтова родина. Коли у бійця є впевненість, що побратими не підведуть навіть у найкритичнішій ситуації, то й клятого ворога бити стає набагато легше», – усміхаючись каже Павло.

Попри зовсім молодий вік, він має просто колосальний бойовий досвід: оборона Бахмута, бої на

Куп'янському напрямку та в Серебрянському лісі, пекло Покровського напрямку і битва за Торецьк...

За виявлені мужність та героїзм Павла відзначено багатьма нагородами. Серед них – відзнака командира 100-ї ОМБр «За оборону рідного краю», медалі «За-

«Він має просто колосальний бойовий досвід: оборона Бахмута, бої на Куп'янському напрямку та в Серебрянському лісі, пекло Покровського напрямку і битва за Торецьк...»

лізний хрест», «За оборону міста Бахмута», а також – відзнака командира ОТУ «Лиман» «Знак доблесті».

Найбільшою мрією захисника є, звісно ж, наша Перемога: «Повернуся в рідне село, міцно-міцно обійму свою маму – Надію Михайлівну, а потім одразу ж гайну на Світязь – вскочу в човен і рибалитиму досхочу!» ■

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
25 січня; 1, 8 січня.

ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування - анонімно www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗВ від 22.04.10

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

РЕКЛАМА

■ Захочемо – зможемо!

Фото із сайту газети «Нове життя».

Такий вигляд має міст нині.

Березичівці зібралися – і відремонтували «міст ЖИТТЯ»

Він сполучає це віддалене поліське село «зі світом»

Торік у листопаді газета «Волинь» розповідала про те, як мешканці села Березичі, що на Любешівщині, взяли самостійно ремонтувати міст через річку Стохід, оскільки він виявився нічийним. І ось справу доведено до успішного завершення, та проблема залишилася

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Про це йдеться в публікації редакторки Любешівської газети «Нове життя» Наталії Мухи, яку ми подаємо в скороченому варіанті...

На сходах селян, котрі відбулися недавно, Ольга Шпанчук, котра вела бухгалтерію в цьому спільному проєкті, поетапно розпо-

До ремонту по мосту страшно було не, що їхати, а й пішки йти.

віла про весь шлях, який пройшла місцева громада під час ремонту моста. Вона озвучила детальний фінансовий звіт, на що були потрачені 58 тисяч 205 гривень зібраних у Березичах, Волі та Нових Березичах.

Зусиллями місцевої громади здійснили ремонт моста, котрий сполучає село Березичі з Новими Березичами, а, відповідно, «зі світом» – дорогою до центрів громади, району, області. Але тепер, виявляється, перед людьми постало інше питання: що ж буде із мостом далі? Адже через роки він знову стане непроїзним. Однак іншого шляху, як ось такий, періодичний ремонт цього об'єк-

та, Любешівський селищний голова Олег Кух не бачить. Бо, як уже багато разів повторював березичівцям, поставити нині на баланс міст не можливо. З цим селищна рада зверталася неодноразово до Служби місцевих автомобільних доріг, але звіди приходять відмови.

– Укотре повторюю: аби взяти міст на баланс, потрібно виготовити його технічний паспорт. Але це відмовляються робити всі організації. Бо, якщо простими словами, треба виміряти опір навантаження всіх стовпів, які стоять у воді, щоб хоть засвідчив, які бокові навантаження вони витримують. Але, зважаючи на стан моста, жоден

проєктант не візьме на себе відповідальність визначити такі норми. Та й будувати новий міст – це величезні кошти. І з усією відповідальністю вам кажу, що навіть технічну документацію не будемо виготовляти, бо це – мільйонні суми, яких у селищної ради немає, тим паче – у час війни. Тому наразі я бачу лише один шлях вирішення цього питання

«Тепер, виявляється, перед людьми постало інше питання: що ж буде із мостом далі? Адже через роки він знову стане непроїзним.»

– ось такі ремонти, як провела місцева громада. І за це я вам щиро вдячний. Ви – приклад для інших, – з такими словами звернувся на сходах селян до березичівців селищний голова.

Однак люди не полишають надії усе-таки знайти інші шляхи подолання їхньої найбільшої проблеми. На зустрічі місцевий активіст Олександр Пасевич запропонував один із них – будівництво пішохідної переправи шириною у три метри:

– Ми ще колись планували такий варіант. У Луцьку проєктанти погоджувалися виготовити документи. Це менш затратно, а, головне, таким чином вдається зрештою взяти на баланс цей об'єкт.

Селищний голова пообіцяв березичівцям вивчити фінансовий аспект цієї пропозиції, бо тоді буде видно, чи реально його реалізувати. Якщо ж ні, то, виходить, і надалі місцева громада змушена буде самотужки дбати про вирішення найбільшої спільної проблеми – ремонту «моста життя». ■

■ Пульс тижня

Чоловік із Любешівщини сам готувався воювати з окупантами?

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 29-річним жителем села Мукошин придбання, носіння та зберігання вогнепальної зброї і бойових припасів без передбаченого законом дозволу (ч.1 ст. 263 КК України)

Наталка МУРАХЕВИЧ, пресслужба обласної прокуратури

Увечері, 10 листопада 2024 року, у селі Ветли Камінь-Каширського району поліцейські викрили ці незаконні дії. Чоловік, помітивши службовий автомобіль поліції, узяв автомат та утік. Згодом зброю залишив неподалік.

За даними слідства, раніше судимий житель Любешівщини, перебуваючи на іспитовому терміні, незаконно придбав автомат Калашнікова та возив його у власному авто.

Під час обшуку його оселі правоохоронці виявили також набої, які він придбав та зберігав незаконно.

Обвинувачений невдовзі постане перед судом.

Згідно із санкцією ч.1 ст. 263 КК України носіння, зберігання, придбання, передача чи збут вогнепальної зброї (крім гладкоствольної мисливської) та бойових припасів без передбаченого законом дозволу караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років. ■

Створення робочих місць – в інтересах місцевих мешканців

У селі Кам'януха, що на Маневиччині, іноземні інвестори виявили бажання розмити виробничі потужності з метою переробки, заморозки та зберігання продукції

Богдана КАТЕРИНЧУК

Маневичька селищна рада визначила для цього ділянку площею три гектари. У подальшому право оренди земельної ділянки буде виставлено на торги у формі аукціону. Розроблено детальний план території.

15 січня пройшли слухання щодо врахування громадських інтересів при обговоренні вищезазначеного проєкту. Коментарів, пропозицій та зауважень не надходило. А цими днями у селі Кам'януха відбулася зустріч із місцевими жителями, де група спеціалістів на чолі із заступником селищного голови Сергієм Борисюком, старостою села Сергієм Ліщуком ознайомили людей із містобудівною документацією.

Під час спілкування увага акцентувалася на важливості залучення іноземних інвесторів, які мають наміри на будівництво такого об'єкту, у Маневичьку громаду. Адже це – розвиток села та створення робочих місць для жителів навколишніх населених пунктів. ■

Вдарив сокирою по голові рідного брата

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про вчинення 60-річним волинянином умисного вбивства (ч.1 ст. 115 КК України)

Наталка МУРАХЕВИЧ, пресслужба обласної прокуратури

Встановлено, що вдень 3 вересня 2024 року чоловік у кухні будинку в селі Винимок Камінь-Каширського району під час конфлікту кілька разів ударив сокирою по голові свого на рік молодшого брата, спричинивши його смерть.

Обвинувачений перебуває під вартою і його подальшу долю вирішуватиме суд. Згідно із санкцією ч.1 ст. 115 Кримінального кодексу України, вбивство, тобто умисне протиправне заповідання смерті іншій людині, карається позбавленням волі на строк від 7 до 15 років. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн-Пт, 10-17)

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – 50 грн за одне найменування + 20 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 100 грн за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про нерухомість та послуги – 100 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 25 грн (за сайт) + 30). Вартість оголошення про згубу – 50 грн. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щєбін різних фракцій, пісок, камінь бут, форма, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щєбін різних фракцій (насіпومت в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбін, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставка. Тел.: 0662945953, 0978154505.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений військово-обліковий документ (тимчасове посвідчення військовозобов'язаного) №10607, виданий 18.11.22 року Луцьким ТЦК та СП у Волинській області на ім'я Пеценюк Олександр Михайлович, вважати недійсним.

● Загублене реєстраційне свідоцтво ЕЕ 186575, видане 29.01.2019 року на машину для внесення рідких органічних добрив ВНЦ-16 2018 р.в, заводський номер 780042, номер шасі 780042, державний номер 33306 АС, видане на ТОВ «Волинь - Нова», вважати недійсним.

У вересні 2025 року для студентів вищих навчальних закладів розпочнеться базова військова підготовка, яка включатиме 90 академічних годин теорії та 210 годин практики у центрах ЗСУ та інших установах.

У 2024 році на Волині водіїв, які вперше отримали відповідне посвідчення, на 3200 менше, ніж у попередньому році. У 2023-му посвідчення водія вперше отримали 10488 волинян, а у 2024 році – 7285 людей.

У 2024 році в Україні батьки найчастіше називали новонароджених дочок Аннами, Софіями, Маріями, Вікторіями, Соломіями, Міланами, Катеринами й Полінами. Найпоширенішими чоловічими іменами стали Артем, Максим, Богдан, Дмитро, Михайло, Андрій, Денис, Данило, Тимофій, Макар і Марк.

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Колесо історії

Батько Микита Олексюк ховався від мобілізації, а помер від голоду в таборі

Спогади жительки села Кортеліси Тетяни Сілік

Фото з архіву Кортеліського історичного музею.

Тетяна Микитівна народилася у 1940 році на кортеліському хуторі Осії. Мати, Юстинія Сидорук, була родом із Кортеліс, а батько – Микита Олексюк – із села Вижишно. Материну родину розстріляли німці під час Кортеліської трагедії 23 вересня 1942-го. Батьки після одруження жили разом із дідовою сім'єю, яка загалом налічувала 15 душ. Мали близько 4 га землі, воли, коні та іншу худобу. Батько вже заготовив дерево на будівництво своєї хати. Але влітку 1944-го прийшла радянська армія, і всіх чоловіків почали мобілізувати на фронт

Микита Олексюк служив у польській армії, але не захотів воювати «За Родіну, за Сталіна».

Сім'я Олексюків – матір Юстинія, сестра Ганна, Тетяна та їхня подруга – Віра Круш (Якушик).

Хата Сіліків у 1968 році, за якою будують дитячий садок.

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

Батько раніше служив у польській армії, але йти воювати не хотів. Він почав ховатися від мобілізації, як і багато інших односельців.

Те, що західні українці не хотіли воювати «За Родіну, за Сталіна», було цілком зрозумілим. Адже вони пам'ятали комуністичну владу ще з довоєнного часу і нічого доброго від неї не чекали.

Мобілізації підлягали чоловіки віком від 18 до 45 років. Відстрочку отримували ті, хто працював в органах влади, або записався у винищувальні батальйони. Навчання новобранців тривало здебільшого два тижні й складалося в основному зі стройової підготовки. Давали також кілька разів вистрілити з гвинтівки. Українців спеціально направляли на такі ділянки фронту і в такі підрозділи, де були найбільші втрати.

Достатньо сказати, що з Кортеліської сільської ради в 1944 році було мобілізовано в радянську армію 105 чоловік, з яких додому не повернулися 72: з них 54 загинули, а 18 зникли безвісти. Ті, що вижили, майже всі були важко поранені, контужені або покалічені.

Як згадує Тетяна Микитівна, батько десь із пів року ховався в лісі біля хуторів Рябино і Стара Нива. Він навіть переодягався у жіночий одяг – хустку, спідницю та латунку (верхній жіночий одяг – Авт.), щоб бути менш помітним. Хутірські люди йому допомагали і деколи дозволяли переночувати біля своїх обійсть. Час від часу він приходив додому, працював по господарству, набирав у полотняну торбу їжі і знову йшов у ліс.

Надого затримуватися не можна було, бо часто були військові облави – шукали дезертирів і повстанців. Мати казала батькові: «Якщо тобі загинути, то все одно – де». Але він хотів вижити за будь-яку ціну, і тому продовжував ховатися.

Зрештою його спіймали через те, що виказав хтось із хуторян. Разом із Микитою військові зловили також іще двох односельців – Максима Пашука і Адама Карпука. Їх усіх відпра-

«**Наречений, коли довідався про це, приходив до матері сваритися і вимагав, щоб йому віддали горілку. Але ж хто йому її віддасть, коли вже все випили.**»

вили на каторгу в Караганду.

Умови життя і праці в Казахстані були винятково важкими. Засуджених годували хлібом із тирсою і соломою та поїли солоною водою. Батько був неграмотний, але одного разу від нього прийшов лист, написаний на його прохання. Там було сказано, що дуже хочеться хоча б перед смертю поїсти домашнього борщу і напиться домашньої смачної води. Він просив вислати посилку з продуктами, але нічого не вислали, бо самі не мали що їсти. То був час, коли вже почалася колективізація і в людей позабирали майже всю землю і худобу. Батько промучився в таборі кілька років і помер від голоду. Про це розказали його односельці, які вижили. Адам Карпук був бригадиром, а Максим Пашук працював шевцем – і це допомогло їм пережити каторгу.

Мати їздила в Ратне і їй дали документ про смерть батька, але пізніше приїхали якісь представники з району і цей документ забрали. Обіцяли потім повернути, але обманули. Через деякий час, як батька не стало, повернувся додому його старший брат Прокіп, який 6 років прослужив на флоті. Коли матері не було вдома, він схопив п'ятирічну Таню і викинув із хати на вулицю. При падінні дитина сильно забилася. Це побачила сусідка Агафія Олексюк і забрала дівчину до себе, а потім принесла з коліскою і її однорічну сестру Ганну. Побули тиждень у сусідки, а потім попросилися до матеріної сестри Югинії, де й прожили декілька років. А свекор, від якого пішла, дав тільки один пуд жита.

– Мати дуже хотіла збудувати свою хату – згадує Тетяна Микитівна, але Прокіп уже встиг продати батькове дерево. У той час головою кортеліського колгоспу

був Матвій Костючик – добрий чоловік, який любив співати і весь час ходив із гвинтівкою за плечима. Мати попросила його допомогти забрати щось зі свого майна у свекра, і він погодився. Зібрав кілька підвод із кіньми й сказав свекрові віддати клуню матері на хату. Але родина зустріла непроханих гостей із вилами й косами – нічого віддавати не збиралася. Тоді Костючик вистрелив із гвинтівки, і вони порозбігалися. Клуню розібрали й повантажили на вози. З неї зробили хату, яку поставили в центрі села між братськими могилами, там де раніше жили матеріні батьки. В хатині була одна маленька кімната та ще менші сіни й комора, замість підлоги зробили глиняну долівку. Свекор сестри – Павло Пишук – купив нам корову і допомагав по господарству: орав поле та заготовляв сіно.

Допомагав також і Матвій Костючик, аж поки його не посадили за те, що побив інваліда війни, який не хотів віддавати свого коня у колгосп.

Земля була тільки біля хати – 15 соток, тому садили майже одну тільки картоплю. Вже з тієї хатини у 10 років пішла в перший клас. Там було дуже багато дітей, навіть старших за мене. Вчитися і читати книжки дівчині дуже подобалося, але багато уроків пропускала, бо треба було допомагати матері. Вона в колгоспі тоді працювала задарма. Було, що за все літо принесла на трудові лише 5 кілограмів зерна з половиною. Але на роботу потрібно було ходити постійно. Одного разу не пішла, то колгоспні активісти, як покарання, забрали сіно на болоті. Мати ходила тоді навіть у сусідні села просити. Ще й односельці давали щось: хто – в'язку сіна, а хто – сніп соломи. Так і перезимували.

П'ятий клас не закінчила, бо треба було їхати на сезон. За кілька місяців праці заробила в Торчині на буряках три центнери зерна і мішок цукру. Мати була дуже рада, і з цього часу доводилося їздити на сезони постійно. Вже у 18 років сватався дуже гарний хлопець, який прийшов із армії, але мати не дозволила вийти заміж, бо він їй не сподобався. Вона хотіла віддати заміж дочку за господаря із Височного, який був розведений і мав свою хату та хазяйство. Той чоловік приходив до них, і вони про щось довго з матір'ю говорили. Таня під час цих розмов із дому втікала. А одного разу в суботу побачила, як її молодша сестра білить хату. виявилось, що завтра має бути сватання і мати вже запросила родичів у гості. Наступного дня, за тодішнім звичаєм, Тетяна сиділа в коморі й чекала, поки її введе двоюрідний брат. Вона настільки була засмучена цим несподіваним сватанням, що навіть хотіла повіситися. Але брат, Панас Сидорук, умовив її вийти з комори і посидіти з гостями, а потім, мовляв, роби, що хочеш. За столом гості кричали: «Гірко», а дівчина плакала від горя.

Наступного дня Таня дізналася, що в Казахстан набирають бригаду людей на роботу, і відразу ж поїхала в Кустанайську область. Там були ще люди з Кортеліс та інших сіл району. Наречений, коли довідався про це, приходив до матері сваритися і вимагав, щоб йому віддали горілку. Але ж хто йому її віддасть, коли вже все випили.

У Кустанайській області жили в степу, в палатках, будували металургійний завод. Казах-визволенець похилого віку призначив Тетяну своєю помічницею. А вже на третій день Максим із кортеліського хутора Хлебово

залишився в наметі зі своєю дівчиною і не пішов на роботу. Виконроб відразу помітив, що не вистачає двох людей, і послав свою помічницю їх шукати. Коли Таня сказала землякові, що треба йти працювати, він дуже розсердився і все одно залишився в наметі. Наступного дня вибрав зручний момент, коли нікого поблизу не було, схопив Таню за волосся і вкинув у чан з водою, щоб втопити. Але це побачили чужі люди і витягли її з води та врятували.

Після повернення додому, через вісім місяців, жила далі з матір'ю і допомагала їй по господарству. Жили тоді хоча і бідно, але весело. В хаті часто збиралася молодь на вечорниці. Дівчата пряли, співали, грали з хлопцями в різні ігри, жартували. До Олексюків навіть заходили просто погрітися перед танцями в клубі, поки там було кіно. За перегляд фільму треба було платити 20 копійок, тому для більшості селян це була надмірна розкіш. Біля хати був невеликий продовольчий магазин, і щоб купити там смачні цукерки-подушечки, доводилося навіть із дому яйця красти. Мати потім бідкалася, що на Великдень не буде що пофарбувати. Та й саму паску робили із житньої муки, і це був звичайний чорний хліб. Дядько Прокіп, який колись викинув маленьку Таню з хати, пізніше одружився і виїхав у Ростовську область. Але дітей у них із дружиною не було. Він покаявся в скоєному і в листах багато разів просив вибачення, а також вислав посилки з матеріалом на одяг. Таня його вибачила і навіть, потай від матері, запросила на своє весілля.

Заміж вийшла у 22 роки за односельця Семена Сіліка. Він був на чотири роки старший, але добрий і скромний хлопець. Пізніше працював завідувачем фермою і навіть два роки був головою сільської ради. Весілля святкували цілий тиждень. Через те, що в хаті було тісно, то гості сідали за столи в кілька заходів. Головними стравами тоді були: варене м'ясо, холодець, омачка (сир зі сметаною), печений хліб, картопля та квашені огірки. У магазині накупили оселедців та повідли у великих банках. На завершення застілля подавали борщ. На спомагання гості клали по кілька карбованців. А хто не мав грошей, той приносив шматки полотна або інші речі.

Свою хату будували більш як п'ять років. Не вистачало коштів та й будівельні матеріали було складно дістати. Народилася дочка Рая, через два роки син Володя, а потім ще й молодша сестра народила дитину і так всі разом жили деякий час у матеріній хатині. У 1967 році у Кортелісах почалося велике будівництво – зводили школу, дитячий садок, будинок культури, лісництво, магазини і багатоквартирні будинки. Люди із центру села почали переселятися в нові оселі, але хата Сіліків ще не була закінчена. Восени 1968-го прийшов дільничний Петро Дордюк і повідомив, що за 10 днів треба переселитися, інакше їх оштрафують і держава не дасть компенсації. Замість дверей повісили рядна, свиню забрали до хати і так жили, бо вже починалася зима. Та зрештою все налагодилося. Хату добудували, виховали з чоловіком трьох дітей, і потім їм уже було добре жити. ■

Володимир Зеленський підписав закон, що дозволяє брати на військовий облік 17-річних юнаків з 1 січня до 31 липня. Закон передбачає внесення даних в Єдиний держреєстр і обов'язкові медичні огляди перед загальною військовою підготовкою.

47 волинських громад ввели посади фахівців супроводу ветерана. Фактично вже працюють 27 осіб, з яких четверо – ветерани війни.

443 тисячі українців виїхали за кордон у 2024 році і не повернулися. Це – у 3,3 раза більше, ніж роком раніше.

■ Спорт

«Після поразки 0:5 від «Зорі» до Луцька добиралися маршрутною»

Відомий український футболіст, 34-річний Андрій Богданов (зріст – 181 см), який за свою футбольну кар'єру захищав кольори таких команд як «Динамо», «Олександрія», «Металіст», «Волинь», «Колос» та інших, в інтерв'ю «Українського футболу» розповів історію, яка трапилася із ним у «Волині» під керівництвом Віталія Кварцяного, коли тренер висадив його з командного автобуса після одного з програних матчів

Андрій Богданов грав за «Волинь» впродовж 2015–2017 років: 20 матчів, один гол та два асисті.

Петро ПАС

Віталій Володимирович – запальна людина на іграх, але на тренуваннях усе добре проходило, – згадує Андрій Богданов, який грав за луцьку команду у 2015 – 2016 роках. – Запам'яталися також теорії. Іноді він «заводився»... Кварцяний – дуже начитана та ерудована людина, яка розуміється в багатьох галузях. Цікаво було його послухати...

Після матчу-відповіді із «Зорею» в Кубку, коли ми програли 0:5, він мене з Володькою Польовим висадив із автобуса, і ми маршрутною добиралися до Луцька. Проте ніяких образ на Віталія Володимировича не маю. Тільки подяка, що він взяв мене в команду».

– Яким був найважчий тренувальний день у Кварцяного на зборах?

– Підйом о 06:15 й пробіжка у лісі сім-вісім кілометрів. Потім прийшли, поснідали й відправилися на півторагодинне тренування. Далі повернулися, по-

ЯКИЙ РАХУНОК?

Результати матчів 12 туру Української Екстра-ліги: «Сокіл» – «Ін.ІТ» – 5:0, – «Любарт» – «Ураган» – 3:2, – «Енергія» – «Кардинал Рівне» – 1:2, «Атлетик футзал» – «Скай Ап Футзал» – 5:3, «Суша Балка» – «Харків» – 2:1, «Аврора» – ХІТ – 4:4.

ФУТЗАЛ. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКСТРА-ЛІГИ ПІСЛЯ 12 ТУРІВ:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П
1.	«Аврора» (Київ)	12	10	2	0	56:23 32
2.	ХІТ (Київ)	12	9	3	0	67:26 30
3.	«Сокіл» (Хмельницький)	12	9	0	3	44:26 27
4.	SkyUp Futsal (Київ)	12	6	0	6	42:37 18
5.	«Енергія» (Львів)	12	5	2	5	42:33 17
6.	«Ураган» (Івано-Франківськ)	12	5	2	5	43:35 17
7.	«Атлетик футзал» (Дніпро)	12	5	2	5	38:39 17
8.	«Суша Балка» (Жовті Води)	12	5	1	6	27:28 16
9.	«Кардинал Рівне» (Рівне)	12	3	4	5	32:35 13
10.	«Любарт» (Луцьк)	12	3	1	8	19:41 10
11.	in.IT (Львів)	12	2	0	10	17:51 6
12.	«Харків» (Харків)	12	1	1	10	28:81 4

На початку повномасштабного вторгнення рф на територію України Андрій Богданов вступив до лав ЗСУ.

обідали, трохи поспали й ще одне півторагодинне тренування. І останнє заняття у вигляді стретчингу (вправ на розтягування

тіла. – Ред.) перед сном. – Щоб краще спалося? – Ну, так. Щоб одразу заснути без ніг. До речі, на початку

повномасштабного вторгнення рф на територію України Андрій Богданов вступив до лав ЗСУ.

– Прийшло почуття обов'язку, і я прийняв таке рішення. Подумав, що потрібно чимось допомогти у цей дуже важкий період для країни.

– Чи не було страшно?

– Коли війна, то це завжди страшно. Ви ж розумієте. Був у ТрО ЗСУ. Проте більше про це говорити не хочу. Рік тому звільнився за сімейними обставинами... Зараз – важкий час, і усім потрібно працювати на перемогу. Будемо вірити в неї.

ТИМ ЧАСОМ

ЗМІ повідомляють, що колишній головний тренер «Ворскли» Василь Сачко відновить кар'єру коуча. І 49-річний фахівець очолить... аматорський «Тростянець» із Ківерцівщини, який виграв Чемпіонат Волині у 2024 році. Асистентом Сачка буде ще один ексгравець «Волині» – 37-літній Сергій Сімінін. ■

■ Увага, конкурс!

Відгадайте, що заховано у «гранатобузі»?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз)

Грицько ГАРБУЗ

А умови інтелектуальної вікторини – такі: ви маєте відгадати, що чи кого Грицько Гарбуз заховав у нашому гранатобузі. За кожен правильну відповідь отримуєте по 1 очку (хто це зробить найшвидше – ще матиме 1 очко бонусне). Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів – той і стане зимовим чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок здобутий 1 бал=100 гривень. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповість на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

До речі, прийом відповідей на запитання 2 туру ми продовжили до 26 січня, тож ви ще можете його розгадати, якщо перейдете за цим QR-кодом:

А зараз пропонуємо завдання туру №3.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-3» (ЗИМА-2025)

Щоб вийти на цю відому всім рослину, яку сьогодні ми від вас заховали, допоможе такий асоціативний ряд із нею: Юлій Цезар, Ганс-Крістіан Андерсен, «співочий доктор», інгредієнт для «антиборщу», «заміняє сімох», «закипає при 101 °С», «вогняний урок», «любвний приворот», «цінний відвар»...

Що за рослину ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 30 січня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Висота» (Ярослава Магучіч, Січеславщина).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тригров! ■

■ Кросворд

Склала Надія ЗОЗУЛЯ, місто Луцьк

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:

4. Коротка сатирична або жартівлива розповідь. 5. Одна з найближчих до Землі галактик. 13. Молочний продукт. 14. Продукт із пасіки. 15. Здібності, талант. 17. Форма контурів яйця. 18. Рослинний символ 8 травня. 19. Ірина в дитинстві. 20. Бог війни у грецькій міфології. 22. Хвалебна пісня. 24. Довгохвостий папуга. 26. Фарба для нігтів. 29. Найменша частинка хімічного елемента. 30. Друга літера грецького алфавіту. 31. І лото, і шахи. 33. Юрій у дитинстві. 35. Антитористична операція (абр.). 37. Відомий французький актор. 38. Елементарна частинка спадковості. 39. Чаклун, віщун, чарівник. 40. І Азовське, і Чор-

«Море маків»

ка або пояс для патронів. 48. Пористий синтетичний матеріал із поліуретану.

ПО ВЕРТИКАЛІ:

1. Позитивний полюс джерела струму. 2. Індіанка у вігвамі. 3. Спідниця з клинами. 6. Загальновідоме правило, міра. 7. Паспарту – це картонна ... . 8. Засоби масової інформації. 9. Скульптор і будівничий лабіринтів (гр. міф.). 10. Столиця Норвегії. 11. Країна зі столицею – Багдад. 12. Пістолет-кулемет. 16. У римлян – Церера, у греків – ... . 21. Німецький композитор, автор фуг. 23. Брат Аскольда. 25. Вугільний район Німеччини. 27. М'яч поза ігровим полем. 28. Багато фруктових дерев. 31. Богиня вічної юності у грецькій міфології. 32. Авторка детективів – ... Крісті. 33. Юний спортсмен. 34. Підвищення в

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 15 СІЧНЯ:

По горизонталі:

7. Гіменей. 8. Деметра. 9. Страус. 11. Небога. 12. Імперія. 13. Голуб. 15. Модем. 16. Ступа. 19. Вернадський. 21. Салат. 24. Талія. 25. Агата. 26. Правнук. 28. Нагано. 30. Ангола. 32. Настрій. 33. Принтер.

По вертикалі:

1. Віртуоз. 2. Бета. 3. Пенсі. 4. Пешня. 5. Герб. 6. Прогрес. 10. Перу. 14. Богемія. 15. Молитва. 17. Трава. 18. Паска. 20. Барбан. 22. Лувр. 23. «Сталкер». 26. Поділ. 27. Катря. 29. Авто. 31. Гуно. ■

не. 41. Настінний світильник. 42. Почаївський чудотворець,

преподобний ... . 43. Комаха з ідеальною талією. 44. Сум-

АртФронт

Уродженець білорусі воює за Україну олівцем, пензлем і фарбами

Коштами, вирученими від розіграшу однієї з картин луцького художника-аматора Володимира Макуріна, закрили збір на дрон для ЗСУ

Євгенія СОМОВА

Володимир Макурін серед шанувальників його творчості.

Для відвідувачів культурно-мистецького центру «Красне» вже стали звичними виставки полотен місцевих художників, які проводяться тут. Їх ініціатор і натхненник – Степан Цика, – розповідала директорка закладу, заслужена артистка України Алла Опейда. – Він зібрав більш як 100 полотен художників Луцька і району, які маємо в центрі. Усі вони експонувалися у цій залі.

У 2019 році ми змінили статус закладу. Стали культурно-мистецьким центром «Красне». Водночас вирішили, що будемо пропагувати творчість не лише професійних художників, а й мало відомих amatorів. І ось в 2025 році нашу артгалерею відкриває Володимир Макурін. Він сам знайшов нас. Попросився у фейсбуці до мене в друзі. Вирішила поцікавитися хто він такий. Зайшла на його сторінку, познайомилася з роботами. Усі вони – глибокі, пов'язані з різними порами року. Захотілося познайомитися з автором особисто. Зателефонувала йому. Сказав: «Охоче прийду». І приніс свої картини.

На виставці «В моїй душі й на полотні – Волинь», яка відкрилася у КМЦ «Красне», представлені 29 робіт Володимира Макуріна, виконаних в техніці олійного живопису. Його улюблений жанр – переважно міські пейзажі, натюрморти. В експозиції полотна, які відображають красу природи: краєвиди Луцька та його околиць, чарівні куточки поблизу Стири, а також малої батьківщини автора – білорусі. А вже народився пан Володимир у Барановичах, у сім'ї військового, і сам обрав цей фах. Закінчив військовий виш, інженерно-будівельний факультет. Служив у різних куточках колишнього Союзу, в Луцьку, з яким й пов'язав своє життя. З 1981 року живе тут.

За його словами, живописом захопився у 36 років. Писав для себе, друзів. Роздаровував роботи, продавав. З часом рука ставала впевненішою, вдосконалювалася майстерність. Великий вплив на формування Володимира Макуріна як митця мало спілкування з народним художником України Олександром Байдуковим.

Нині творчий доробок пана Володимира нараховує більш як 300 робіт. Любителі мистецтва мали змогу ознайомитися з частиною із них під час виставок, які проводилися в Луцьку, Ковелі, Костополі. Його роботи експонувалися й на колективній виставці мало виставлявся. Працював для себе, для душі. Та хоч й пізно почав, досягнув багато. Його картини задушевні, дихають свіжістю, настроєм. Глядач мимо не пройде, – сказав у розмові відомий волинський художник Олександр Кузнецов.

Для мене Володимир – відкриття. Класичний пейзаж нині рідко зустрічається. Усі пішли в сучасне мистецтво, – наголосила голова циклової комісії образотворчого мистецтва Волинського фахового коледжу культури і мистецтва імені І. Стравинського Софія Пасюк. – А в нього він добре відпрацьований, продуманий.

Пані Софія відзначила стриману манеру живопису художника, вміння йти за відчуттями, передавати глибину твору, змушувати глядача задуматися над тим, що хотів сказати митець. На відкритті виставки прийшли колеги, поціновувачі прекрасного, рідні та знайомі Володимира Макуріна. Серед них – заслужена артистка України, режисерка і акторка обласного музично-драматичного театру імені Т.Г.Шевченка Світлана Органіста, з якою його еднеє 25-літня дружба.

У мене є три роботи Володимира, – розповідала. – Я дуже ціную їх, бо написані якісно. Його картини, наче театральний світ. Тільки в театрі грають актори, а на полотнах ними є фарби. Світ його полотен – теплий, мудрий і глибокий, як і він.

Дякуючи організаторам виставки за те, що звернули увагу на митця-аматора, вона висловила впевненість, що найкращі його роботи ще попереду. До речі, одну з них він передав як донат для ЗСУ.

Хочу подякувати пану Володимирові, – сказала донька Світлани Органістої – Дарина Гребенко. – Мій тато – на фронті. Його підрозділу був потрібний дрон. І пан Володимир запропонував одну з своїх картин для розіграшу. Вирученими коштами ми закрили збір на дрон. Полотно стало частинкою його. Тож мистецтво може воювати, захищати Україну.

Про те, як народжуються картини, розповідала донька митця і дружина. До речі, «половинка» художника – пані Леся, його муза і натхненниці, – дала назву й нинішній виставці.

Попри гарні відгуки про його творчість, Володимир Олександрович оцінює її скромно. Мовляв, я ж самоук, ще треба вчитися, вдосконалюватися.

З усіх своїх робіт є лише кілька, які подобаються, – зізнався. – Чуття, що можна зробити краще не покидає.

Але про митця говорять роботи. Дивуешся як зміг художник-самоук передати на полотні світ, у якому все дихає гармонією. Його картини зачаровують відтінками зеленого кольору, якимось романтизмом, заспокоюють душу. Дивишся – і відчуваєш радість. Як вдається досягати цього? Каже, що передає свій настрій, бо «картини – це не пляма в інтер'єрі, а – настрої, емоції». Коли він гарний, то роботи вбирають його, і віддають тим, хто дивиться на них. ■

Його картини, наче театральний світ. Тільки в театрі грають актори, а на полотнах ними є фарби.

Золоті слова

Перемогою насолоджуються тільки невдахи

(Дональд ТРАМП, 78 років, американський політик та державний діяч, підприємець, колишній телевізійник, 45-й і 47-й президент США від Республіканської партії).

2025 СІЧЕНЬ

Геннадій, Денис, Євдокія, Климент, Федір.

23 Четвер

23 січня 2002 року — 18-річний Руслан Пономарьов із Краматорська достроково став наймолодшим в історії чемпіоном світу з шахів за версією ФІДЕ.

☀️ схід – 02:45, захід – 11:16. Спадаючий півмісяць. 23-й день.
☀️ схід – 08:06, захід – 16:55. Тривалість дня – 08:49. Тривалість ночі – 15:11.

24 П'ятниця

Міжнародний день ескімо. День зовнішньої розвідки України. Блаженної Ксенії.

☀️ схід – 04:00, захід – 11:39. Спадаючий півмісяць. 24-й день.
☀️ схід – 08:05, захід – 16:56. Тривалість дня – 08:51. Тривалість ночі – 15:09.

Ксенія, Герасим, Денис, Іван, Оксана, Павло, Тимофій.

25 Субота

25 січня 1874 року — на сцені міського театру Кієва відбулася прем'єра першої української національної опери — «Різдвяної ночі» Миколи Лисенка.

☀️ схід – 05:13, захід – 12:12. Спадаючий півмісяць. 25-й день.
☀️ схід – 08:03, захід – 16:58. Тривалість дня – 08:55. Тривалість ночі – 15:05.

Володимир, Віталій, Григорій, Дмитро, Олександр, Оксентій, Пилип, Фелікс.

26 Неділя

День працівника контрольно-ревізійної служби України. Міжнародний день митника.

☀️ схід – 06:20, захід – 13:00. Спадаючий півмісяць. 26-й день.
☀️ схід – 08:02, захід – 17:00. Тривалість дня – 08:58. Тривалість ночі – 15:02.

Аркадій, Ананій, Іван, Йосип, Давид, Марія, Павло, Петро, Семен, Федір.

27 Понеділок

Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту.

☀️ схід – 07:15, захід – 14:03. Спадаючий півмісяць. 27-й день.
☀️ схід – 08:01, захід – 17:02. Тривалість дня – 09:01. Тривалість ночі – 14:59.

Дмитро, Іван, Йосип, Петро.

28 Вівторок

28 січня 1992 року — Верховна Рада затвердила національний синьо-жовтий стяг Державним прапором України.

☀️ схід – 07:56, захід – 15:21. Спадаючий півмісяць. 28-й день.
☀️ схід – 08:00, захід – 17:03. Тривалість дня – 09:03. Тривалість ночі – 14:57.

Володимир, Георгій, Єгор, Охрім, Юрій, Юхим, Яків.

29 Середа

День пам'яті Героїв Крут. День мобілізації зусиль проти загрози ядерної війни.

☀️ схід – 08:26, захід – 16:47. Молодий Місяць. 0-й день.
☀️ схід – 07:58, захід – 17:05. Тривалість дня – 09:07. Тривалість ночі – 14:53.

Герасим, Гнат, Дмитро, Роман, Лаврентій, Лука, Яків.

Китайський Новий рік Зеленої Дерев'яної Змії (4722 рік).

Усміхніться!

І що з них? – В основному одна пропозиція: «Бери мою!».
– Доню, ну чому ж ти не хочеш заміж за Петра?
– Мамо, та він же рудий!!!
– Знайшла причину, – втручається в розмову батько. – Рік життя з тобою – і він стане сином!
– Тиждень тому дав оголошення в газету, що шукаю собі жінку. І ось отримав цілий мішок листів.

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Тижневик «Волинь». **Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»**
ЗАСНОВНИК: ТзОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
Юридична адреса видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції: 78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	Медицини ХВАС Любов Володимирівна
Літературний редактор ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна	Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	Передплати і розповсюдження ШВАБЮК Галина Іванівна
Інформації ВЛАШИНСЬКИЙ Леся Степанівна	Спеціальний кореспондент ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передачу або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубрикою «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Місячний і сонячний календарі склад Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».